



Barban, prosinac 2007. • Broj: 19 • Godina VII.

Barbanski glasnik

G l a s i l o O p Ć i n e B a r b a n

www.barban.hr

BESPLATNO

*Sretan Božić i
Nova 2008. godina!*





POSLOVNA ZONA BARBAN

Konačno je izvršena pretvorba vlasništva katastarskih čestica, veličine 7,6 hektara, u budućoj poslovnoj zoni Barban, iz društvenog u državno. Podsjetit ćemo da je Općina Barban zatražila 2003. god. od Republike Hrvatske da joj daruje zemljište, da je Općina konačno dobila odgovor u 2006. god. da smo dužni umjesto njih izvršiti pretvorbu vlasništva, iz društvenog u državno, putem državnih ureda u Istarskoj županiji, te potom zatražiti zemljište od Ureda za upravljanje državnom imovinom.

Postupak pretvorbe je, nažalost, potrajaо više od godinu dana, a ovih dana je konačno i završen. Općina je odmah zatražila da joj se ustupi zemljište veličine 7,6 hektara, jer je itekako zainteresirana da izgradnja poslovne zone započne što prije. Općina ima nekoliko pisama namjere zainteresiranih za izgradnju u poslovnoj zoni, a postoji i mogućnost stranih ulaganja. Time bi se konačno intenziviralo otvaranje radnih mesta na Barbanštini, uz napomenu da će poslovna zona omogućiti razvoj našim obrtnicima, a da se neće dopustiti ulazak nikakvih prljavih industrija ili zagađivača u zonu.

OBNOVA DRUŠVENIH DOMOVA

Ove se godine započelo s obnovom svih društvenih domova na području Općine Barban. U planu je do kraja mandata, do sredine 2009. god., obnoviti temeljito sve društvene domove. Stolarija je na većini domova bila derutna, pa se započelo s njezinom zamjenom. Ugrađuje se aluminijска, čime će ubuduće biti smanjeni troškovi održavanja. Općina Barban upravlja s 12 društvenih domova, od kojih je u najgorem stanju dom u Dobranima, kojem treba iznad ravnoga krova nadograditi klasičnu krovnu konstrukciju. Krovne konstrukcije su u dosta lošem stanju na Punteri, u Bičićima i u Orihima, gdje su krovovi izvedeni od salonita na drvenim konstrukcijama. U nekim su domovima smještene prodavaonice, kao npr. u Šajinima, Hrbokima i Orihima. Najdinamičniji društveni život se odvija u domu u Hrbokima, koji se uređivao preko 20 godina, a koji smo posebnim naporima osposobili prije nekoliko godina.

Drvena stolarija je tako ove godine zamjenjena aluminijskom na društvenim domovima u Šajinima, gdje se rješilo i kompletan prostor ambulante, zatim u

Glavanima, u Orihima, u Draguzetima, na Punteri, u Barbanu te u Sutivancu. Rješilo se tako 7 od 12 domova i uložilo u stolariju preko 200 tisuća kuna. Obnovu naredne godine očekuje još 5 društvenih domova.

Najviše se radilo u društvenom domu u Sutivancu, gdje se uložilo oko 250 tisuća kuna. Radove se započelo od krova, postavljanjem nove izolacije, novih kanalica i kompletne nove limarije. Stolarija se počela mijenjati u prethodnim godinama, a ove se godine završilo. Do Sutivanjice, početkom rujna, uredilo se sve sanitарне prostorije, obnovilo djelomično elektroinstalacije i rasvjetu, postavilo novi laminat u vrtiću i ambulantu te ofarbalo dom iznutra.

DOVRŠENO PROŠIRENJE GROBLJA U BARBANU I NA PRNJANIMA

Ove je godine Općina Barban kretnula u završno uređenje novoproširenih dijelova groblja u Barbanu i na Prnjanim, čime su se konačno i ova dva groblja pridružila kvalitetom uređenja ranije proširenim grobljima u Škitači i Sutivancu. Da su potrebni radovi proširenja znalo se već davno ranije, ali se znalo da to iziskuje velika finansijska sredstva, pa se rađe ostavilo za kasnije i time došlo u stanje da na tim grobljima više nije bilo slobodnih mjeseta. Sadašnji mandatari su nakon izgradnje 3 mrtvačnice do kraja prošloga mandata, hrabro započeli i ova dva proširenja te do polovine tekućeg mandata i završili sve započete radove.



Radovi na groblju Barban završeni su uoči Trke na prstenac. Groblje je prošireno za 1200 četvornih metara, čime se dobilo 140 grobnih mesta i 51 grobnu u tri veličine. Uređen je ulazni dio, postavljen je novi portun i nova ograda na ulaznoj rampi, uredila se veza prema starome groblju, betonirane su staze, uredeno stepenište na starome groblju, ofarbana su sva tri portuna i kompletno pročelje, a i na mrtvačnici je postavljena

ograda.

Na Prnjanim je groblje prošireno koliko i u Barbanu. Na novom dijelu dobio se 170 novih grobnih mesta, od čega je 35 grobna. Betonirale su se staze i uredila veza prema starom groblju, kao i ulazni dio staroga groblja. Betonirao se nasipni zid uz parking ispred novoga groblja.

U dijelu ova groblja betonirali su se u određenim poljima i okviri grobnih mesta, čime se želi uvesti više reda pri izgradnji nadgrobnih spomenika. Dosad je svatko sam betonirao noseći okvir za izgradnju spomenika, pa su se dešavala i poneka odstupanja od zadanih dimenzija.

Ukupna vrijednost radova proširenja groblja na Prnjanim i u Barbanu je oko 1,5 milijun kuna. Nešto više od polovine tih sredstava uloženo je u barbansko groblje, jer je konfiguracija terena bila nepovoljnija i vrlo zahtjevna. Radove je financirala Općina Barban, a pomogla je Istarska županija. Završne radove uređenja izvelo je labinsko poduzeće De Conte.

PRESELJENJE ZDRAVSTVENE STANICE



Općina Barban je predložila preseljenje zdravstvene stanice, koja se sada nalazi na prvom katu na Placi, u prizemlje gornje osnovne škole, koja je u vlasništvu Općine Barban. Cilj je starijim i nemoćnijim osobama te invalidima omogućiti bolji pristup prostorima primarne zdravstvene zaštite. Za realizaciju preseljenja potrebno je prethodno urediti prostore prizemlja, odnosno zaokružiti finansijsku konstrukciju uređenja. Na inicijativu Općine Barban, unatrag mjesec dana, održan je u Barbanu sastanak na kojem su prisutvovali: općinski načelnik Denis Kontošić, njegov zamjenik Mladen Filipović, predsjednik Općinskog vijeća Dean Maurić, predsjednica općinske komisije za soci-

jalnu skrb Irena Jelčić, ravnateljica Istarskih domova zdravlja prim.dr. Andjela Počekaj, pročelnica županijskog Upravnog odjela za zdravstvo prim.dr. Romanita Rojnić, liječnica dr. Vesna Biondić i stomatolog dr. Dragica Olujić-Korica. Svi su se prisutni složili da je prijedlog dobar te da je potrebno ustanoviti troškove i potom se ponovo sastati te dogоворiti financiranje i dinamiku realizacije. Općina je preuzeila obvezu izrade idejnog projekta i troškovnika, a nakon toga će se održati sastanak u istom sastavu.

UREĐENJE PROSTORA TURISTIČKE ZAJEDNICE

Iako Barban još uvijek nije proglašen turističkim mjestom i nema svoju Turističku zajednicu, Općina započinje s uređenjem prostora za njezin smještaj. Uskoro započinje uređenje ureda TZ u maloj zgradi uz crkvicu sv. Antuna Pustinjaka, koju je Općina koristila kao priručno skladište. Izrađen je idejni projekt i uskoro započinje izrada novoga krova.

Inače, Općina Barban je službeni zahtjev za proglašenje Barbana i Općine Barban turističkim mjestom uputila nadležnom državnom ministarstvu početkom 2002. god. Nakon višekratnih urgencija, Općina je krajem 2006. godine dobila službenu informaciju od strane Ministarstva turizma, prometa i razvijanja da je Barban uvršten u novi prijedlog o promjenama kategorizacije turističkih mjesta, prema kojem bi se Barban konačno proglašio turističkim mjestom i razvrstao u D kategoriju. Međutim, nadležni ministar do današnjeg dana nije potpisao kategorizaciju, iako je dokument na njegovom stolu od sredine ove godine, a uz Općinu Barban na kategorizaciju čeka još desetak drugih općina.

UREĐENE AUTOBUSNE ČEKAONICE

Ove godine uredile su se sve postojeće autobusne čekaonice, njih preko dvadeset, na području naše općine. Prikladno su ofarbane i sređena im je fasada i krovovi, prema potrebi. Za tu je namjenu utrošeno oko 100 tisuća kuna.

Osim toga, pored ranije montiranih čekaonica u Barbanu, postavljene su i nove montažne čekaonice u sljedećim naseljima: Rojnići, Petehi, Poljaci, Draguzeti, Dobrani i Glavani, za što je također utrošeno nešto manje od 100 tisuća kuna, a u pripremi je postavljanje čekaonica u Želiskima, Grandićima, Kožljanim i za naselje Puntera na državnoj cesti.

RIJEČ NAČELNIKA: **SRIĆNO VAN NOVO 2008. LITO!**

Drage Barbanke i Barbanci,

kako i te druge pute, red je na kraju lita, zuz proslavu komuna barbanskega, na dan svetega Mikule, povidat ča se učinilo u tih lito dan. I povidat čase planira u noven lito načinit. Joped, ne bi bilo lipo nanke se falit previše, aš krstijana delo samo pofali, ko je učinjeno kako triba.



I u oven smo lito, kako i sva ta druga lita prija, gledali načinit ča više za narod. Komun barbanski ima 9 Mjesnih odbori, ima 74 sela, tri miljara duš - svi oni imaju pravo pitat i reč ča njin triba, svi imaju pravo dobit. Po toj su nan reguli svi bili jednak i gledali smo svaken ništo dat. Nikadi se je ruklo više, ko je delo tako pitalo, pak će se drugo lito više ruknut poli drugega. Najvažnije je da nidan ne pati i da se vidi da komun pensa na komunske probleme.

Pensan da je lipa stvar ča smo uredili sve te čekaonice za kurijere, priko dvajset njih, pak je sada nikako narednije u njih čekat kurijeru, a i liple he je vidi. Pensan da je dobro ča smo počeli i društvene dome po seli uređivat i kambijivat stolariju, namisto drivene slagat od aluminija. Dvanaest društvenih domi imamo, više od po smo he već rišili, a i sve te druge čemo. Finalmente smo rišili i krov na domu u Sutivancu i još nike pikulece unutra. Čeka nas i krov doma u Dobrani, a čekaju nas i krovi na starih školah u Barbanu i krov na hižici za zmistit Turističku zajednicu.

Barban smo usvitlali prija Trke na prstenac, kako malega pupulotu. Trotoar smo švaltali i digli javnu rasvjetu valjen do nove škole, piturali par fasad na Placi, načinili nove tribine na Mrzlici i stavili nikolike lampadine u samen mistu. Još moramo rišit trotoar do benzinske pumpe i staviti javnu rasvjetu, pak da finalmente prosviti i ta škurnica proti Puli.

A javna rasvjeta je stvar na koj smo i ta druga lita delali i to se je poznao. Ma koliko smo u uven lito načinili, toliko nismo nikad do sada. Novih lampadin smo montirali od žetvenjeka naprid 47 do sada, a do kraja lita čemo još najmanje 20. Račun je jušt kako ura: 70 lampadin u uven lito i još 80 u 2008. lito. Sve skupa čemo dignut novih 150 lampadin. Svitit će naš komun kako ča svite i ti drugi, a s speramo i bravije.

Do kraja lita čemo i švaltivat, ko vrime bude hodilo na ruku, i to u svih 9 Mjesnih odbori. Milijun i dvisto miljari čemo dat za švalto, a tako smo i svako lito do sada. Nikad maj manje od milijuna, a zuz to smo rišili i duge unih prija nas za švaltivanja u vrimenu od 1993. do 2001. lita, stešo blizu milijuna.

Groblija više nećemo spominjat, ali pensan da se nimamo ča sramovat za uno ča je načinjeno u Barbanu i na Prnjani. I tamo smo milijune špendali, a svi prija nas su od tega bižali.

Znamo i ča nan još triba, a kadi smo zafrenani kako trdi žlajf ud voza. Prostorni plan nan je u Zagrebu od početka lita, a moga je bit uzdavna joped doma, aš u njemu ni niš toliko delikatega. Program raspolažanja državnim zemljištem je stešo u Zagrebu od početka lita, a moga je već kapitat doma. Priko tri lita čekamo državu da nan daruje zemlju za poslovnu zonu Barban. Sedan i po hektari čeka timbar ud države, a par dan prija uvih izbori su darovali zemlju u priko deset komuni drudi po Hrvackoj. Mi moramo čekat, a uni ki su pensali zidat svoje hale u Barbanu, i ki su pensali doprit priko sto radnih misti za početak, neka stešo pate. Ministar Kalmeta ima na banku harte, za proglašit Barban i još desetak komuni turističkin miston, od početka pomaja. Ni riva u po lita potpisat, a mi sve skupa čekamo deboto 4 lita ti potpis. Prez tega ne moremo načinit Turističku zajednicu, a prez Turističke zajednice biže nan šoldi od turizma z komuna. I tako po redu, još bi se našlo za povidat kakou frenadu. Ma, će Bog pomoći ti put, se speramo, pak će i nan sunce prosvitit.

Drage Barbanke i Barbanci, Van i Vašin famejan želin sričan Božić i srično Novo 2008. Lito, dobro zdravlje, čuda sriće, veselja i da Van bude sve ča ste si sami poželili. Srično!

Vaš načelnik
Denis Kontosić, prof.ing.



RRIJEČ ŽUPNIKA:
vlč. Daniel H. Saturi

SRETAN I BLAGOSLOVLJEN BOŽIĆ!

Dragi prijatelji!

Značenje i smisao Isusova rođenja mnoga su kršćanska pokoljena pokušala izraziti ljudskim riječima na mnogo načina. Iza tih izričaja sigurno stoji i razmišljanje i iskustvo o značenju tog događaja. Sv. Ivan je u evanđelju svoju vjeru i iskustvo o značajnosti Isusova rođenja izrekao: "I Riječ tijelom postade i nastani se među nama". Ali pritom treba imati na umu što sve Riječ znači za Ivana: Ona bijaše od početka..., sve postade po njoj... svemu je bila život. Dakle, ta i takva Riječ posta "tijelo", posta Čovjek među ostalima ljudima, posta jedan od nas, posta konkretno ljudsko lice, zaživje našom sudbinom, posta dionik i naših uspona i naših ograničenosti, posta zaista "Čovjek sa svime što to u sebi krije gordoga, ali i krhkoga... I ta očovjećena Riječ je ustvari Bog!"

"Bog dolazi drukčije nego što mislimo. I to je naš adventski problem. Naše se očekivanje i Božji dolazak ne slažu. On ipak dolazi: kroz naše zablude i protivljenja, iznad naših očekivanja i razočaranja; onima koji hoće i onima koji neće, onima koji u njega vjeruju i onima koji ga smatraju bajkom." (Grawiti Viktor)

Sretan i blagoslovjen Božić!

IZGRAĐEN TROTOAR U BARBANU

Uoči Trke na prstenac, u sklopu uređenja općinskog središta za najveći događaj godine, u potpunosti je uređen potez od poslovnice OTP banke do nove osnovne škole. Na dijelu pločnika postavljeni su novi ivičnjaci, a u neposrednoj blizini banke betoniran je potporni zid pločnika, prema strmini, kako bi se spriječilo urušavanje terena, a potom je uslijedilo asfaltiranje na cijeloj dužini, od banke do škole, ukupne dužine preko 500 metara. Ujedno se ta svojevrsna šetnica upotpunila i javnom rasvjетom zbog potreba škole, a svi su se postojeći stupovi svježe obojili. Općina je također na granici trotoara, od škole do crkvice na ravnicu, postavila žičanu ogradi prema privatnoj parceli. Time je cestovni ulaz u Barban iz smjera Žminja i Vodnjana poprimio potpuno drugačiju sliku, uz konstataciju mnogih kako Barban polako dobiva sve ljepše, nemetljive, ali

oku ugodnije, vizure. Ukupna vrijednost radova je oko 250 tisuća kuna.

IGRALIŠTE NA MRZLICI DOBILO TRIBINE

Prije početka nove nogometne sezone, do početka rujna, na nogometnom igralištu Mrzlica u Barbanu uređene su tribine za oko 300 gledatelja. Općina Barban je u tu investiciju uložila oko 60 tisuća kuna. Time je igralište u Barbanu, čija je izgradnja trajala preko 20 godina, a završena je naprima trenutnih mandatara, poboljšalo kvalitetu popratnih sadržaja. Izgradnja pomoćnog igrališta je naredna aktivnost, čijim bi uređenjem bio rasterećen glavni nogometni teren, jer bi se treninzi tada održavali na pomoćnom terenu i ne bi se uništavala travnata površina glavnoga terena.

PROJEKT KANALIZACIJE BARBANA I SUTIVANCA

Na području Općine Barban izgrađena je kanalizacija djelomično u Barbanu i Sutivancu, dok ostala naselja nemaju kanalizaciju. U daljoj budućnosti predviđena je izgradnja kanalizacije u svim naseljima Istarske županije, pa je tako unatrag nekoliko godina Županija izradila idejni projekt. U njemu je razrađena i kompletan Općina Barban te sva njezina naselja, gdje su predviđeni u svakom naselju uređaji za pročišćavanje.

Dio Sutivanca i dio Prnjanštine se nalaze u II. vodozaštitnoj zoni, u kojoj će izgradnju kanalizacije i uređaja za pročišćavanje financirati Istarska županija, odnosno njezino poduzeće Istarski vodozaštitni sustav - IVS d.o.o., kreditima Svjetske banke, u svrhu zaštite izvorista pitke vode. Ostalo područje Općine Barban se nalazi u III. vodozaštitnoj zoni i njega će IVS d.o.o. rješavati u drugoj fazi.

Trenutno je u tijeku natječaj IVS-a za odabir projektanta za II. zonu, a time i dio Sutivanca i Prnjanštine. Općina će biti stalno u kontaktu s IVS-om te isplanirati mogući dovršetak kanalizacije, ako se uspije dobiti finansijsku pomoć europskih fondova SADARD- ili IPARD te Istarske županije, bez kojih bi realizacija bila nemoguća u kratkom vremenu.

Općina je u međuvremenu započela s prikupljanjem postojeće dokumentacije za Barban i Sutivanac. Otkupila je postojeće geodetske podloge Sutivanca od poduzeća Geo-servis i naručila izradu geodetskih podloga za naselje Barban.

Otprikljike polovina naselja Barban ima izgrađenu kanalizaciju povezanu s

biološkim pročistačom ispod nekadašnjeg Vrtića (Ažila). Potrebno je izgraditi II. fazu kanalizacije koja je usmjerena na drugu padinu, prema Prnjanima, gdje bi se izgradilo ili novi pročistač ili pumpna postrojenja za usmjeravanje prema postojećem pročistaču na padini prema Punteri, ovisno o cijeni koštanja ovih opcija, a što će se utvrditi projektom.

NAČELNIK WALHEIMA POSJETIO BARBAN

Iako službeno Općina Barban nije još zbratimljena s njemačkom općinom Walheim (Valhajm), koja se nalazi sjeverno od Stuttgarta u pokrajini Baden-Württemberg, već se niz godina održava prijateljski kontakt između tih općina. Ranije je nekoliko puta u Barban dolazio Martin Gerlach, prijašnji načelnik Walheima, a ove je godine, početkom kolovoza, po prvi put, u posjeti Barbanu bio novi načelnik Albrecht Dautel, u cilju održavanja daljnjih prijateljskih odnosa. Dautel je sa suprugom bio smješten nekoliko dana u Draguzetima, a s našim načelnikom Denisom Kontošićem dogovorio je daljnje smjerove suradnje. Želja je ostvariti suradnju na području turizma i vinarstva. Barbanski seoski turizam je već dosta uspješan, ali je ovakvom suradnjom moguće poboljšati punjenje naših objekata. Kako je i Walheim poznat po dobroj vinima, poput Barbana, razmjenom i skustava planira se unaprijediti proizvodnja kvalitetnih vina. Walheim je pripravan organizirati i ljetnu praksu za naše studente, s čime se već započelo.

U kolovozu je u Istri boravio i nekadašnji načelnik Martin Gerlach, koji je sada gradonačelnik Aalena, grada veličine Pule, poznatog po rimskim spomenicima. Na inicijativu načelnika Denisa Kontošića, susreli su se gradonačelnici Pule i Aalena, Boris Miletić i Martin Gerlach, te je dogovorena suradnja ova dva grada, kroz razmjenu studenata i gospodarsku suradnju, jer je Aalen poznat po velikom broju fakulteta, ali i metaloprerađivačkih pogona. Dobra veza je i rimska kultura, temeljem čega je Aalen povezan s turskim gradom Antakya.

ODRŽANA DRUGA FEŠTA SMOKVE I SMOKVENJAKA

Druga Fešta smokve i smokvenjaka održana je krajem rujna u Barbanu, a na barbanskoj placi, te se pretposljednje subote u mjesecu moglo kušati smokvenjak, marmeladu, slatko, ocat i rakiju od smokava te razna druga jela i slastice. Nije nedostajalo ni sušenih smokava, a na svakom se štandu mogao isprobati smokven-

jak, za kojeg su vrijedne domaćice davale recept, kako bi i mlađe generacije pokušale spremiti ovu slasticu naših starijih.

Mirjana Prgomet iz Prhati po drugi je put nastupila na ovoj manifestaciji, a kod nje se moglo degustirati specijalno slatko od smokava. Iz Hrboki su svoje marmelade i rakije od smokava i smokvenjak donijeli Norina i Božo Benčić s unukom Nevenom Kresinom, a iz Paćić je za ovu priliku Milka Paćić donijela smokvenjak u obliku kažuna. Marija Rojnić iz Orihi pokazala je kako se suši smokvenjak, a po prvi put je na fešti svoje proizvode od ovog voća izložila i prodavala Milka Bileta iz Celića. Proizvođač ekološke hrane, Nenad Kuftić iz Marčane, uz smokvenjak je donio na kušanje i ocat od smokava.

Uz hranu, posjetitelji su mogli pogledati i kupiti istarske suvenire poput kažuna, minijaturnih istarskih instrumenata te uporabnih predmeta izrađenih od drveta masline. Mario Učkar, Edi Radola i Stanko Ružić pokazali su posjetiteljima suvenire i uporabne predmete izrađene isključivo od drveta ulike, a na njihovom se štandu također mogla pojести, uz smokvenjake, i pizza od smokava te flambirane smokve s kupinama, medom i skutom. Izlagao je i proizvođač biske i medenice Anton Zustović iz Melnice koji izrađuje i minijaturne kažune, a na štandu Nives Kalčić iz Camlići među smokvama su se mogli vidjeti istarski puhački instrumenti Alfa Konovića iz Jurićeva Kala. Prigodom otvaranja manifestacije, prisutnima se obratio načelnik Denis Kontošić, nastupio je KUD Barban, a prisutne su potom zabavljali harmonikaši Romano Baćac i Nevenko Bulić. Manifestaciju je organizirala Općina Barban uz pokroviteljstvo županijske Turističke zajednice. Uz izložbu, održana su i predavanja u Društvenom domu Barban s temama o uzgoju smokava, njihovoj preradi i primjeni u gastronomiji. Predavanja su održali mr.sc. Željko Prgomet, prof.dr.sc.Ibrahim Mujić te prof.Ljudevit Sabo.

SUSRET UMIROVLJENIH UČITELJA U BARBANU

Šezdesetak umirovljenih učitelja posjetilo je povodom obilježavanja Međunarodnog dana učitelja, početkom listopada, Prnjane i Barban. Na Prnjanimu su se okupili ispred stare škole, gdje su se za vrijeme Drugog svjetskog rata održavali tečajevi za partizanske učitelje, a dvoje učitelja, Milka i Anton Tone Crnobori okupljanima su ispričali svoje doživljaje za vrijeme pohađanja ovih tečajeva.

Obuka se održavala za mlade učitelje s osnovnom, nekoliko razreda srednje ili talijanskom srednjom školom. Osim u Prnjanimu obuka, koju je završilo 150 učitelja, se tijekom rata održavala na nekoliko lokacija u Istri i to u Klarićima kraj

Buzeta, Katunu, Oriču, Zatki, Bolobanima i Peruškim. U Prnjanimu je tečaj održan u tri navrata, od 15. srpnja do 12. kolovoza, od 18. kolovoza do 15. rujna te od 1. listopada do 12. studenog 1944. Bio je to napredni tečaj, jer su ga pohađali budući učitelji s talijanskom učiteljskom srednjom školom, nekom drugom srednjom školom ili samo nekoliko razreda srednje škole. Drugi i treći tečaj prekinuti su zbog opasnosti od neprijatelja, pa su nastavljeni u Peruškim, uvali Kaval, odnosno u Čabru.

Devedesetogodišnji prof. Anton Crnobori, inače dobitnik ovogodišnje Nagrade grada Pule, ispričao je kako su izgledali tečajevi za učitelje u Prnjanimu. Tijekom jutra držala se nastava iz hrvatskog, povijesti, zemljopisa, pedagogije, metodičke, higijene i računa, a popodnevni sati bili su rezervirani za kružoke. Nakon što su Nijemci zapalili župni dvor i porabljali prnjansku školu, polaznici su bili raspoređeni na svoje dužnosti po cijeloj Istri. Milka i Tone su nakon završenog tečaja postali prosvetni referenti u kotarima Žminj i Prodol, gdje su otvarali hrvatske škole. Nastava se održavala pod vedrim nebom, stalno se bježalo zbog opasnosti od njemačkih vojnika.

Umirovljeni učitelji su potom posjetili i razgledali novu barbansku školu, gdje su održana dva predavanja, dječja priredba i prigodni domjenak. Načelnik Denis Kontošić održao je predavanje o Barbanu i Barbanštini nekad i danas, a bivši ravnatelj barbanske osnovne škole Lucijan Benković o životnom putu prof. Antona Crnoborija.

RAFTING U SLOVENIJI

Društvo Trka na prstenac organiziralo je sredinom listopada, za svoje članove, jednodnevni izlet u Sloveniju.



Posjetilo se Ljubno ob Savinji, gdje je organiziran rafting za sve zainteresirane. Barbanski konjanici su jahanje na konjima zamijenili jahanjem na valovima nemirne Savinje. Nakon zamornog i uzbudljivog raftinga, druženje je nastavljeno u restoranu Sportskoga centra Prodnik, uz bogatu večeru i ples. Pokrovitelj i suorganizator izleta je bio naš Barbanac, Milan

IN MEMORIAM

U znak sjećanja na velikog zaljubljenika u istarski narodni folklor, kanat, svirku i ples, na dugogodišnjeg predsjednika i aktivistu KUD-a Barban, na čovjeka koji je neumorno prenosio naučeno od svojih starijih na mlađe naraštaje, u spomen na verega Barbanca i napro pravega krstjana

ROMANO BROSKVAR
(1938. - 2007.)



"Poli nas na Prnjanstini je bilo tako po staroj užanci. Svaki dan se čula kanta i svirka po selu i kampanji. Tako je 1946. moj utac mi reka da siden poli njega i da zakantan š njin. Ima san osan lit i to neću zabit do kraja svoga života. Naučija san kantat slušajući, kad san čuva krave i ovce. Vajk san to ima u uhu, a pokojna mi je mat vajka govorila da san kanteva u snu." (Iz Barbanskoga glasnika br. 17, travanj 2007. god. - Razgovor s Romanom Broskvarom)

Rojnić, dugogodišnji direktor ljubljanske Agroemone. Osim članova Društva Trka na prstenac i članova njihovih obitelji, predvođenih predsjednikom Mladenom Kancelarom, na izletu je bilo i nekoliko zaposlenika Općine Barban te barbanski načelnik Denis Kontošić.

BIČIĆI PROSLAVILI MARTINU

U društvenom domu u Bičićima, sredinom studenoga, tradicionalno je proslavljena Martinja. Ujedno je kao i prethodnih godina održana smotra mladoga vina Općine Barban. Ocjenjivale su se 24 vrste vina, 12 crnih i 12 bijelih. Najbolje crno



NOVIH 150 LAMPADIN



vino imao je Stevo Gamin iz Prnjani, a bijelo Nenad Bulić iz Glavani. Drugo mjesto, u konkurenciji crnih, pripalo je Ivanu Pereši iz Bičići, a njegovom sumještaninu Miljanu Pereši treće. Srebrnu medalju za bijelo vino dobio je Josip Koroman iz Prnjani, a brončanu Albino Rojnić iz Grabri.

Vina su ocjenjivali enolog Sergio Bile, predsjednik barbanske poljoprivredne udruge Mario Licul te općinski referent Milio Bulić. Bile je ujedno prije degustacije vina održao predavanje na temu "Obrada i vinifikacija". Naboljima su nagrade uručili općinski načelnik Denis Kontošić i predsjednik Općinskog vijeća Dean Maurić. Uz Mjesni odbor Šajini, suorganizator i pokrovitelj smotre mladoga vina u Bičićima je bila Općina Barban. Kako je sv. Martin zaštitnik sela Bičići, te je njemu u čast u ovom selu podignuta i crkva, u kojoj postoje vrlo stare freske, Bičići Martinu slave i svetom misom, koju je služio barbanski župnik Daniel H. Saturi.

SANACIJA MALIH VRATA

Općina je naručila sanaciju Malih (istočnih) vrata u Barbanu od građevinskoga obrta Mladena i Kristijana Medančića iz Sutivanaca, koji ima licencu za obnovu spomenika kulture. Dogovoren je urgentan zahvat, kako bi se sprječilo padanje kamenja iz oštećenih dijelova, a što predstavlja veliku opasnost za prolaznike. Istovremeno se izrađuje i plan temeljitog uređenja, kako bi spomenik graditeljske baštine, izgrađen u 18 stoljeću, bio saniran na ispravan način i temeljiti obnovljen te time ostao i dalje vrijedan turistički biser Barbana.

Inače, ova vrata su rješenjem o zaštiti kulturnih dobara iz 1966. godine, koje je revidirano 2000., zaštićena, kao i Vela vrata, crkvice Sv. Antuna Pustinjaka i Sv. Jakova, zgrada i ulazna polukružna vrata do Velih vrata, cijeli kompleks oko župne crkve koji čine venecijanska palača Loredan, kula i šterna na placi, te je za njihovu obnovu potrebna suglasnost konzervatora.

U proteklih nekoliko mjeseci započelo je investicijsko proširenje javne rasvjete. Općinsko je poglavarstvo odlučilo postaviti nove lampadine po svim mjesnim odborima, tamo gdje postoji potreba osvjetljavanja javnih površina, a rukovodilo se željama i potrebama žitelja svih sela. Očekivalo se da će trebati oko 80 novih rasvjetnih mjesta, ali su noćne provjere osvjetljenosti naselja pokazale da ih je potrebno postaviti gotovo dvostruko više. Kontrola je obavljena komisijski, a komisije su sačinjavali: predsjednik MO, član Općinskog poglavarstva i općinski referent. Proširenje za dodatnih gotovo 150 novih rasvjetnih mjesta će se izvesti kroz 4 faze, a završetak svih radova je predviđen u jesen 2008. god. Vrijednost cijelokupne investicije je oko 800 tisuća kuna.

Zasad je okončana 1. faza te investicije teška oko 300 tisuća kuna. U potpunosti su se novim lampadinama pokrila naselja mjesnih odbora Barban, Šajini i Petehi. Izvođač radova je bila tvrtka Žminj d.o.o., komunalno poduzeće slobodnog susjedstva Žminj. Oni su postavili ukupno 34 rasvjetne tijela i to na nove stupove. U sklopu 1. faze, obrt Bion iz Smoljanci, koji se već nekoliko mjeseci brine za tekuće održavanje javne rasvjete u našoj općini, na postojeće stupove postavio je dodatnih 13 lampadina. Time je zakočena prva faza s ukupno postavljenih 47 novih rasvjetnih tijela.

Ovih je dana započela 2. faza proširenja javne rasvjete, koja će trajati do kraja siječnja 2008. god., a u kojoj će biti postavljeno 37 novih rasvjetnih tijela na postojeće stupove u mjesnim odborima Puntera, Manjadvorci, Hrboki, Prnjani, Grandići i Sutivanac. U ovoj fazi se neće montirati novi stupovi. Radove izvodi obrt Bion. Završetkom te faze, bit će montirano ukupno 84 novih lampadina. Nakon te faze uslijedit će 3. i 4. faza, koje su investicijskog karaktera i u kojima će se izvoditi nužna postavljanja novih stupova s potrebnim kabliranjima. Radovi unutar tih faza su zahtjevniji i više koštaju, a realna su očekivanja da se potpuno završe u drugom dijelu 2008. god.

U općinskom središtu, Barbanu, u 1. fazi rješavalo se potrebe unutar samoga naselja i rasvjeta od Ravnice do nove osnovne škole. Time je potpuno osvjetljen novi pješački trotoar, koji će Barbancima poslužiti kao ugodna novouređena šetnica. Preostalo je još izvesti osvjetljenje državne ceste Pula - Rijeka, do benzinske pumpe. S obzirom na najavljenu rekonstrukciju državne ceste u narednoj godini, na dionicu od Stancije Palijon do Mosta Raše, odlučeno je malo pričekati te u sklopu tih radova urediti trotoar do benzinske postaje i postaviti potrebnu javnu rasvetu na čeličnim stupovima s gornje strane ceste.

PRIJAVA KVARA JAVNE RASVJETE

Građani Općine Barban mogu prijaviti sve kvarove javne rasvjete i pregorjele lampadine u Jedinstveni upravni odjel Općine Barban, na telefone 567-635 ili 567-638, ili predsjednicima Mjesnih odbora. Općina Barban naučuje popravke dvaput mjesечно, svakog prvog i petnaestog u mjesecu, a nakon narudžbe naš novi održavatelj, obrt Bion, odmah izlazi na teren i u roku 5 dana je dužan otkloniti sve prijavljene kvarove.

Za podsjetiti je da smo s obzirom na učestale primjedbe, vezane uz održavanje javne rasvjete, a koje je za nas, od kada postoji Općina, izvodila pulska Elektroistra, koja više nije uspjevala brinuti o javnoj rasveti općina na području Puljštine, te su se na intervencijama pojavitijali svakih nekoliko mjeseci, bili prisiljeni poduzeti odlučne korake i izabrati javnim natječajem novoga održavatelja. Najpovoljniji ponuđač je bio obrt BION iz Smoljanci, čiji je vlasnik Ivica Ban.

Razlika u odnosu na prijašnje stanje je više nego očita. Ranije se znalo desiti da lampadina bude ugašena nekoliko mjeseci, a da je Općina bila nemoćna i mogla je samo moliti za intervenciju. Sada lampadina ne smije biti ugašena duže od 15 dana, naravno ako je kvar uredno prijavljen.

ASFALTIRANJA NISU VIŠE IZNENAĐENJE

Asfaltiranja u 2007. god.

Uobičajeno, kao i svake godine, Općina Barban će ovu proračunsku i kalendaršku godinu završiti asfaltiranjima nerazvrstanih cesta u svih devet Mjesnih odbora. Asfaltiranja će biti obavljena tijekom prosinca. Izvođač radova je pulski tvrtka Cesta d.o.o., koja je bila najpovoljniji ponuđač na raspisanom javnom natječaju. Vrijednost radova je nešto više od 1,2 milijuna kuna. Općina je projekt kandidala Fondu za regionalni razvoj Republike Hrvatske i dobila iznos visine 467 tisuća kuna, kojem je pridružila oko 750 tisuća kuna vlastitih sredstava. Svaki je Mjesni odbor na svojim Vijećima definirao što će se asfaltirati za predviđeni iznos, a najčešće opredjeljenje je bilo za sanaciju oštećenih dionica u naseljima ili za asfaltiranje pojedinih novih ulica, kada je trebalo dogovoriti i određeno učešće građana, visine do 50% investicije.

mah započelo i sa novim asfaltiranjima. Do danas se asfaltiralo svake godine, a to će se činiti i ubuduće.

Ružan i vlo proziran model ponašanja, da se asfaltiranja izvedu na kraju mandata i time ostvare izborne simpatije glasača, a ako podje po zlu, dugove će vraćati onaj tko preuzme vođenje Općine, koristili su naši prethodnici, jedni i drugi, a mi to nismo činili nikada, niti imamo takvu namjeru. Nas takav model ne zanima: asfaltiramo svake godine, asfaltirat ćemo i dalje, a svoje smo obveze rješavali i rješavat ćemo redovito.

Asfaltiranja važnih dionica

Osim asfaltiranja po naseljima, uslijelo se asfaltirati važne dionice, kao što su: Glavani-Manjadvorci i Rebići-Uvala Blaz, čime se dala mogućnost intenzivnijeg razvoja seoskog turizma unutrašnjosti Općine, direktnom vezom prema vlastitom

vozila uništavati na makadamu, po trasi buduće zaobilaznice, pa im je lakše proći po asfaltu kroz zabranjen smjer, makar i platili kaznu, a što izaziva česte prometne čepove kod zgrade općine te ugrožava graditeljsku baštinu Barbana.

Općina Barban se zato obratila poduzećima Kamen - Pazin, Istarskoj tvornici vapna - Most Raša i Tovornici cementa Holcim - Koromačno, sa zahtjevom da zatraže od svojih prijevoznika poštivanje zakona te da podrže i pomognu izgradnju barbarske zaobilaznice, za koju je trenutno u tijeku postupak izvlaštenja zemljišta. Pozitivan su odgovor dali iz poduzeća Kamen-Pazin, tvrtke koja je već pomogla uređenje dijelova buduće zaobilaznice te asfaltirala tri pozicije. Holcim je zatražio kažnjavanje svih njihovih vozača od strane policije, a Istarska tvornica vapna se potpuno oglašila na apel.

U Proračunu Istarske županije je za izvlaštenje zemljišta osigurano 800 tisuća kuna, a postupkom rukovodi Županijska uprava za ceste. Općina je za narednu godinu zatražila od Istarske županije osiguranje najmanje 1 milijun kuna, a kako je krajem listopada konačno dobivena lokacijska dozvola, Općina će još više inzistirati kod županije i države da se ta cesta konačno počne i graditi.

Za realizaciju projekta izgradnje zaobilaznice Barbana, potrebno je osigurati oko 12 milijuna kuna. Istarska županija je prihvatile financiranje 50% vrijednosti, a Republika Hrvatska se nikada nije izjasnila. U zadnjih nekoliko godina višekratno je upućen zahtjev od strane Općine Barban prema Ministarstvu mora, prometa i razvijanja, ali se odgovor nikada nije dobio.

Priklučci Dunaj i Barban

Uz daljnje zahtjeve za ubrzanje gradnje zaobilaznice, Općina je za sljedeću godinu ŽUC-u predala zahtjev za preuređenje priključka ceste iz Sutivanca na županijsku cestu Barban-Žminj na Dunaju te priključka županijske ceste iz smjera Žminja na državnu cestu Pula-Rijeka u Barbanu, gdje su vrlo česti prometni udesi, poradi slabe preglednosti uključivanja. Na Dunaju su moguća dva rješenja: ili izgradnje rotora ili okomiti priključak preko općinske parcele, za što će konačnu odluku donijeti Županijska uprava za ceste. U Barbanu je Općina spremna ustupiti dio košarkaškog igrališta za izvođenje treće trake na državnoj cesti, ako se projektom, koji za Hrvatske ceste izrađuje pulski projektant Via-ing, bude predviđelo takvo rješenje.



Teret dugova iz perioda 1993. do 2001. god.

Teret dugova iz perioda 1993. do 2001. god, je bio velik. Ukupan iznos zatečenoga duga je iznosio više od 3,5 milijuna kuna, a četvrtina tog iznosa je bio dug za asfaltiranja.

Podsetit ćemo da je SDP, prigodom preuzimanja upravljanja Općinom Barban, sredinom 2001. god., zatekao dugove za asfaltiranja još iz prvog mandata Općine, koji je obnašao IDS u periodu 1993. do 1997. god., te dugove za asfaltiranja iz HDZ-ovog mandata, u periodu 1997. do 2001. god. Naravno, dugove je trebalo rješavati u hodu, a potrebe za asfaltiranjima su bile izražene, pa se od-

moru; dionica od naselja Pavlići do ceste Barban-Žminj, čime se dijelu unutrašnjosti Općine omogućila bolja veza prema istarskom ipsilonu.

Zaobilaznica Barbana

Najvažnija prometnica, koju tek treba izgraditi, je svakako zaobilaznica Barbana, koja je više nego potrebna zbog stalnog povećanja prometa teškim kamionima za transport kamena iz unutrašnjosti Istre prema luci Bršica i za transport vapna i cementa prema istarskom ipsilonu. Kroz Barban je na snazi zabrana prometovanja za vozila mase preko 10 tona, ali se zabrana često ne poštuje, pa je moguće svakoga dan u Barbanu vidjeti teške kamione. Vlasnici kamiona ne žele svoja



VINARSTVO: SERGIO BILE, enolog barbanskih korijena

USKORO VINSKI PODRUM U BIČIĆIMA

Poznati enolog Sergio Bile, koji godinama daje savjete i upute oko radova u vinogradu te kasnije u vinskem podrumu, uskoro će započeti s uređenjem vlastitog vinskog podruma u mjestu svojih predaka - Bičićima. Cilj mu je ovakvim podrumom pokazati sve prednosti vinogradarske Barbanštine, kao potencijalne destinacije na vinskoj karti Istre, te od barbanskoga terana stvoriti vinski brend ovoga kraja.

Kako i zašto ste došli na ideju da otvorite vinski podrum u Bičićima?

- Nakon niza godina bavljenja poslom enologa, koji je znanje pretakao kroz poznata imena istarskog vinarstva, logično je bilo da se ostvari moja želja, a to je pokretanje vlastitoga podruma. Bičić je logičan izbor, jer sam po ocu rodom iz tog sela, a i po materi, koja je iz Majčići, sam također Barbanac. Registrirao sam tvrtku "Bilini", za proizvodnju vina i alkoholnih pića te za pružanje savjetodavnih usluga u vinarstvu i biljnoj proizvodnji. Najvjerojatnije će lokacija podruma biti kuća mojih predaka. Cilj podruma je proizvoditi kvalitetna bijela i crvena vina, koja će predstavljati Barbanština kao vinsku destinaciju kroz formiranje vinske ceste. Za to na Barbanštini postoje odlični pedoklimatski uvjeti. Investicija od otprilike 100 tisuća eura mora se financirati kreditom, i trenutno je u fazi ishodovanje kredita.

Koliko će taj podrum imati kapaciteta i hoćete li vršiti otkup grožđa od barbanskih vinogradara?

- Za prvu godinu ulaganja, proizvodnja bi iznosila 30 tisuća boca, od čega bi 65 posto vina bilo bijelo, a ostatak bi činilo crveno vino. Svakako će se vršiti otkup grožđa, posebno s područje Barbanštine, jer želim stvoriti brend vina iz ovog kraja, ali neće biti isključeni i ostali iz okolice. Već na proljeće namjeravam početi voditi razgovore s malim proizvođačima, koji su upisani u upisnik proizvođača grožđa, za otkup grožđa berbe 2008. Vjerujem da će vinogradari prepoznati svoj interes u plasmanu svog kvalitetnog grožđa kroz vinski podrum. Svakako će se i voditi briga kakvo se grožđe uzgaja i ljudi će moći dobiti svu stručnu pomoć u obliku kompletne logistike, kako bi proizveli čim kvalitetnije grožđe. U skladu s time, formirat će se i otkupna cijena. Da bi se postigla vrhunska kvaliteta grožđa, urod ne smije biti veći od dva kilograma po trsu i prvenstveno



će se otkupljivati takva sirovina. Jedan od ciljeva je i zaštita kontroliranog podrijetla u vinogradima, jer se jedino na taj način vino može deklarirati kao kvalitetno ili vrhunsko. Na Barbanštini se može proizvesti kvalitetno grožđe, a proizvođač takvoga grožđa mora biti nagrađen. Vinogradarska je godina i duga i skupa. Stoga, trenutkom predaje grožđa u podrum, isto mora biti isplaćeno.

Cilj mi je podignuti i čim više vlastitih vinograda, jer zasad imam brajde na manjoj površini. U novim bi se vinogradima posadila malvazija, teran, chardonay, bijeli pinot, bijeli souvignon, muškat bijeli i žuti, cabernet souvignon, cabernet franc i syrah, naravno s zaštićenim podrijetlom. Kako je cilj prezentirati Barban u sklopu vinskih cesta, neophodno će biti uređenje podruma s kušaonicom vina našega kraja. To će se realizirati narednih godina. Također, u sklopu podruma i dalje će djelovati laboratorij i savjetodavna usluga. Mnogi su i dosad dolazili do mene i pitali me kako mogu dobiti bolje vino i kako da postupaju u proizvodnji.

Na Barbanštini još nema nijednog vinara koji je uvršten na Vinsku cestu Istre. Zašto po Vašem mišljenju nitko za to nije pokazao interesa, za razliku od zapadnog dijela Istre?

- Ljudi jednostavno u ovom dijelu Istre nisu za sebe u tome prepoznali interes. Inače, cijela ta priča o istarskim vinima počela je 90-tih godina, kada su proizvođači, prije svega, iz Bujštine i Poreštine ostali, zbog raspada Jugoslavije, bez talijanskog i slovenskog tržišta, a na koje su prodavali svoje vino, uglavnom u

rinfuzi. Bili su prisiljeni okrenuti se novim tehnologijama i na drugačiji način proizvoditi vina, kako bi osvojili drugo tržište. To je rezultiralo pojmom vinskih podruma i sve više mladih kvalitetnih vinara te ponovnim buđenjem vinarstva u Istri. Osim toga i podrška šire društvene zajednice bila je velika, u cilju postizanja više kvalitete vina. U tome se i uspjelo.

Na neki način, to je i mene ponukalo da svoje dosadašnje, petnaestgodišnje, iskustvo u vinarstvu pretocim u jedan takav podrum koji će konačno moći afirmirati i ovaj kraj na vinskoj karti Istre i koji će konačno dobiti svoju vinsku priču. Naime, poznata je izreka da ako želiš ispričati gdje si, putujući po svijetu, bio, tada moraš pojesti, popiti i pogledati taj kraj.

Po kojem vinu ili sorti grožđa Barbanština može biti specifična u odnosu na ostalu Istru?

- Obzirom da nisam na Barbanštini provodio istraživanja u pogledu sortimenta vinove loze i njezine adaptiranosti za produkciju kvalitetnih vina, bit će potrebno testirati koje su podloge i sorte, i na kojim položajima, idealne za vinograde. Od davnine je poznat barbanski teran i mislim da bi se moralno raditi na njegovoj prepoznatljivosti te od njega stvoriti brend. Osim terana, zasigurno mogu i ostale, svjetski poznate sorte, naći svoje mjesto na Barbanštini.

Prihvaćaju li po Vama vinogradari i vinari iz Barbanštine nove tehnologije?

- Vinarski servis je za ovo područje, kao i za ostale općine bivše općine Pula, još u periodu od 1997. do 1999. godine organizirao niz predavanja o novim tehnologijama u proizvodnji vina, u cilju edukacije vinara, kako bi se podigla razina kvalitete njihovih vina. Moram priznati da je nakon toga došlo do pomaka na bolje i mnogi su prihvatali nove tehnologije. Često dolaze do mene i pitaju me savjete, a najčešće probleme imaju poradi nedovoljno informacija o načinu vinifikacije bijelih i crvenih vina. Zbog grešaka u vinifikaciji, bez obzira što je grožđe bilo zdravo i bogato esencijalnim tvarima, vina ne prate taj trend i sve teže udovoljavaju kriterijima potrošača koji su sve veći. Današnji potrošači vina jako su dobro upućeni kakvo vino žele piti i kakvo vino treba biti. I to su spremni platiti.

BARBANCI U ŠIŠANU: BRUNO BULIĆ, poznati biciklistički as

OSAM PUTA PRVAK JUGOSLAVIJE I DVAPUT BALKANA

Ne samo da ćete saznati kakve je sve sportske uspjehe za svog života i biciklističke karijere pokupio poznati biciklist Bruno Bulić iz Šišana, inače porijeklom iz Barbanštine, već ćete u više nego ugodnom razgovoru s njime dobiti i zanimljivu priču o dolasku Barbanaca u Šišan. Jer u ovo mjesto nije doselila tek jedna obitelj, već se to događalo puno masovnije. Kako i zašto, otkrio nam je upravo ovaj zaljubljenik u bicikletu, inače vlasnik servisa za bicikle B.R.B. Sport d.o.o.

Kada je Vaša familija preselila u Šišan, zašto i iz kojeg mjesta?

- Moj did je iz Glavani doselija u Šišan di i ja sada živim od 1962. Ja sam inače rođeni Medulinac, po materi Valturac i Ližnjanc, a po ocu Šišanac. Ovaj dio Šišana se već više od 70 lit zove "Piccola Barbana", jer su u tom dijelu mista živjeli Barbanci, a povijest njihova dolaska traje još duže. Poznato je da je Šišan jedno od starih mista koje je bilo pod snažnim utjecajem venecijanske tradicije, ali sve se promijenilo s dolaskom austrijske vlasti na ovo područje. Venecija je imala jako razvijen feudalizam koji je Austrija ukinula. U Šišanu su tada mnoge bogate obitelji, s talijanskim prezimenima, imale velike posjede i držale su kmete, ščavone. Kada je došlo do ukidanja feudalizma, oni ih više nisu smili držati i onda su Šišanci počeli prodavati svoju zemlju, jer im je to postao jedini izvor zarade.

Tako su Barbanci i Žminjci počeli kupovati zemlju u ovom dijelu Istre, a kampanja je u Šišan privukla i druge ljudi. U Šišan su se tada doselili Benčići, Pačići, Bulići, Grabrovići, Grpci i svi drugi. Sve je počelo od 1850. na ovomo. Ti su se novi ljudi zmišali s Šišancima. I moj pradid Mate je bila jedan od tih Barbanci koji je u Šišanu kupio kampanju, iako nikad ni živija u Šišanu. Prvu parcelu, ku je kupija, bila je vala "Valverana" i to 1890. Kako ju je na dražbi na placi, doša kupiti u cokulami (op. ur.: drivenjaci), to je ustalo u sjećanju ljudi, pa je naša familija dobila nadimak Copuli, po čemu nas i danas znaju u mistu.

Pradid je ima pet sin i jenu ſcer i oni su svi dolazili u Šišan kosit i tenditi tu valu. Pokle su se svi poženili, ali u Šišanu je vajk usta posjed. Kad je doša prvi svjetski rat, sve se gambjalo. Moj did, isto Mate, koji je inače hodija u Barbanu u školu za svećenike, ni se nikad zaredija, već se uženija i dobija troje dice. Poša je

u rat, kako i njigovi brati. Dok je bila na ratištu, žena i dica su mu finila u izbjeglištvu u Moravskoj, kadi su poumirali od tifusa. Torna se iz vojske, kao udovac bez ičega, s ordenom Marije Terezije, jer je služila u austrijskoj vojski. A ča mu je to značilo pokle pod Italijon!?

Moja baba Ulika Kliba, inače iz Filipane, prije rata je isto bila uženjena i imala je troje dice. Muža je zgubila u ratu, a dica su njoj umrila u izbjeglištvu. Kad se tornala doma, živila je sama kao udovica poli svoje fameje u Filipani. Bile su to strašne sudbine u cijoj Istri, ne samo u našoj fameji. Borba za život i pusta zemlja he je pokle ratišta i izbjeglišta čekala u rodnen selu. Ljudi su se pomalo, iako im je bilo teško za najbližima, ponovno počeli družiti i tako su se moj did udovac i baba udovica našli, složili i uženili. Kako je njegov otac i dalje kupova zemlju u Šišanu, oni su odlučili doj tu živiti 1920. U Šišan su došli živiti i njegov brat Grgo i sestra, koja se uženila u familiju Benčić.

Kakva je ostala veza s rodnim selom? Je li i danas tako?

- Veza s Glavanima vajk je bila jaka i to sve nidi do 1960. Hodilo se na noge i s vozi svaku šetimanu u rodno selo. Nažalost to se s vrimenom zgubi i sada više ni tako. S rodbinom se čujemo i posjećujemo se, kad su neke posebne prilike, ali ni to više ono ča su imali naši stariji.

Vi ste poznati po svojim sportskim uspjesima u bicikлизmu. Kako je sve počelo?

- Ja sam vajka gajija ljubav prema bicikleti. Čitava je priča počela 1971., kada je u Istru došla "Trka kroz Jugoslaviju". Zadnji je dan bila organizirana trka Pula-Medulin-Šišan-Pula i ja sam gleda bicikliste kako su vozili kronometar. Po sam he dana gleda i odlučija sam se upisati u biciklistički klub. Da ne bih bila sam, oko sebe sam organizira desetak prijatelja iz Šišana da se svi zajednički upišemo u biciklistički klub Siporex. Kad smo se tribali upisati, samo sam ja doša. Bila sam ufišan u bicikletu. Prvi sam put nastupija 1973. Bilo mi je to prvo takmičenje, nakon pola godine treniranja i to na prvenstvu Jugoslavije u ciklokrosu u Puli 11.02.1973. Doša sam treći, a mama mi ni nanke znala da sam se upisa u klub, jer bi bila jako protiv tega. Doznaala je priču novina i nikad me pokle ni kočila u mojoj



želji da se bavim sportom.

Koje trenutke iz Vaše zbilja sjajne karijere posebno pamtite?

- Bilo je svega. U bicikлизmu san bila 16 godina, osam sam puta bila prvak Jugoslavije, dva puta prvak Balkana u ekipnoj vožnji Jugoslavije, pobednik Trke kroz Jugoslaviju 1986. ita... Nastupija sam s reprezentacijom na Olimpijskim igrama u Moskvi 1980. i u Los Angelesu 1984., na Mediteranskim igrama u Maroku i Splitu, na prvenstvu svijeta u Belgiji 1976., di smo osvojili 5. mesto kao ekipa Jugoslavije. Nastupa sam i na Giro di Italia 1986. Pasa sam cili svit, bila sam u Americi, Rusiji, Africi... 1986., kada sam se počeo profesionalno baviti bicikлизmom, napukla mi je zadnja loža i onda su počela liječenja po Italiji di sam i niko vrime živija. Još sam pokle niko vrime vozija 1987. i 1988. u mješovitoj talijansko-američkoj ekipi, ali pomalo sam počeo gubitи volju.

Nakon što ste se povukli iz aktivnog bavljenja sportom, čime ste nadoknadi li ljubav prema bicikleti?

- Nakon povratka u Istru, angažirali su me kao trenera u pulskom Siporexu. Tu sam bila 1989. i 1990., do početka rata, kada je sve stalo. Odlučija sam pokrenuti vlastiti posao, ponovno vezan uz biciklete, i to servis bicikli koji još uvijek vodim i koji zapošljava petero ljudi. Mi pratimo biciklistički klub Pula i Loboriku, koja je sigurno sada najjači klub u zemlji. Puno je tu posla, koji ti ne ostavlja vremena da se baviš trenerskim poslom.



DEVEDESETGODIŠNJAC: FUMA KOLIĆ iz Glavani, 93 god., majka svećenika dr.sc. Antona Kolića župnika u Austriji

O SINU TONI I BOŽIĆU

Kad bimo se tornali doma z ponoćnice, ile bi se fritule, mi he zovemo mulinci. Za Božić, za užinu, isto bi se stavija žlibac pod banak i hrana se nosila h coku. Ilo se kapuz i fuži. Vajk se gledalo prije Božića ubiti prasca, pak isti praščevinu na ti dan, jer ni bilo dobro ako biš ija kokoš.

Svojim drugim sinom Mirkom i nevistom Anom, u Glavanima, svog sina svećenika Antona, još uvijek ugošćuje njegova mati Fuma, koja je već prešla prag 93. godine. No, usprkos tome, teta Fuma itekako je vitalna, razgovorljiva i druželjubiva pa smo u kratkom susretu s ovom ženom mogli doznati štošta o djelatnosti njezina sina svećenika, običajima odlazaka u crkvu te božićnim navadama naših starih.

- Domišljan se kada je Tone ima četiri-pet lit i kad san mu ništo krpala na robi i da san mu govorila kako ni lipo da u takovoj robi gre okolo. Rekla san mu da će mu jenega dana to delati njigova žena, a on mi je već tad rekla da se on neće nikad uženiti. To neću nikad zabititi. Anke je jedanput nosija ocu u kampanju isti i kada ga je vidjela blatnega, kako ore, mu je rekla "Čako, svudari si blatan", a on mu je na to odgovorila "Hodi ti u pope, pa ćeš biti čist!". I tako je i bilo. Prvo mu nismo virovali - priča nam teta Fuma, koja je rodila desetero djece, a Tone je bio sedmo. Priča da je kao dijete uvijek pjevalo, nikad se nije prigovarao roditeljima i starijima. Kad bi odlazio igrati se u selo, uvijek bi poslušao majku i vraćao se na vrijeme kući. Svoju ljubav u pomaganju drugima naslijedio je od dida Bele, a teta Fuma kaže da je u nji-hovoj obitelji već bio jedan svećenik prije četrstotinjak godina.

Kaže, također, da nikada neće zaboraviti njegovu mladu misu, koja se održala u Šajinima, kada je njegova familija ugostila velik broj ljudi. A ugošćuje ih i dan danas, jer mnogi ljudi, koji poznaju ovog svećenika iz Austrije, dolaze posjetiti njegovu majku u Glavane. Inače, i njezina kćer Ana odazvala se duhovnom zvanju, kao časna sestra u redu Srce Isusovo i trenutno je sa svojim bratom u Austriji.

Navada "hoditi u crikvu" duboko je usaćena u ovoj obitelji, iako danas teta Fuma rjeđe odlazi na misu.

- Kad smo bili mlađi, cilu smo se

Fuma Kolić s praunukama Antonijom i Elen



šetimanu spremali kako ćemo poj h maši u Šajine. Nikad ni bilo robe kako i danas, pa smo komoć čekali kako ćemo se pribuci za poj h maši. Puno je ljudi onda hodilo u crikvu i dice je bilo koliko ćeš. Sva sela okoli, Bićići, Šajini, Škitača, Trlji, a niko vrime i Orihi i Borinići hodili bi u nedilje na noge u Šajine. Domišljan se, kad smo bili mlađi, da su divočine hodile sprid mlađici kantajući, a mlađici su oduzada gledali ka je lipša i kaće biti njigova, kaže teta Fuma.

Na Viliju Božu i Božiću postojao je poseban običaj u ovom selu i ovoj obitelji.

- Na Viliju Božu, ča se ja domišljan, stavlja bi se pod banak prije večere jedan žlibac i na njega žar i na sve to tamjan. Na ognjištu je gorija veliki cok i prije večere bi mu se nosila hrana ka bi se pokle stavljala na banak. Za taj dan kuhalo se sočivo, bakalaj i pasutice. Bilo je dragoo, ali za ti dan si si to mora prikruti. Pokle bi se zmolija Oče naš i Zdravo Marijo, pak bi se poslo na ponoćnicu u Šajine na noge. Po nikoliko famej je skupa hodilo h maši kadi se molilo "U se vrime godišta". Kad bimo se tornali doma, ile bi se fritule, mi he zovemo mulinci. Za Božić, za užinu, isto bi se stavija žlibac pod banak i hrana se nosila h coku. Ilo se kapuz i fuži. Vajk se gledalo prije Božića ubiti prasca, pak isti praščevinu na ti dan, jer ni bilo dobro ako biš ija kokoš. Jer prasac vak gre naprid, a kokoš je na jenen mistu i sidi na guzici. A mi vajk moramo hoditi naprid za prascen. Ako nisi ima mesa od prasca, biš posudila ništo od susedi, ali kokoš nisi ti dan smija isti, završava svoju zanimljivu priču o nekadašnjim božićnim običajima teta Fuma.

BARBANSKI ISELJENICI: JOSIP ROJNIĆ iz Rojnići, živi u Francuskoj

BILA JE MODA PUŠTIT SELO

Onda u selu nije bilo radija ni televizije. Nanke ja sam ne znan zašto san poša ča. Bila je to moda. U inozemstvu se puno bolje zarađuje i dobar majstor može dobro naplatit svoj rad, dok je kod nas opuštenija atmosfera i zdraviji život.

Već 46 godine živim u Francuskoj. Živim 30 km od Pariza, blizu poznatog Disneylanda. Otišao sam 1961., kada sam imao 24 godine. Onda u selu nije bilo radija ni televizije. Nanke ja sam ne znan zašto san poša ča. Bila je to moda - počeo je svoju priču jedan od brojnih iseljenika iz Barbanštine, Josip Rojnić iz sela Rojnići. Za kratak smos ga razgovor zamolili za njegova boravka u rodnom selu, gdje je ljetos boravio sa svojom suprugom Francuskim Marie-Julliennom, sinom Jeanom, nevestom Lawrence i unucima. Dugogodišnji boravak u inozemstvu itekako je ostavio trag u njegovu životu, posebno u govoru. Kao što se u njegovom hrvatskom može osjetiti francuski naglasak, tako se kod njegove obitelji može čuti i poneka hrvatska riječ. Pravi spoj dviju država.

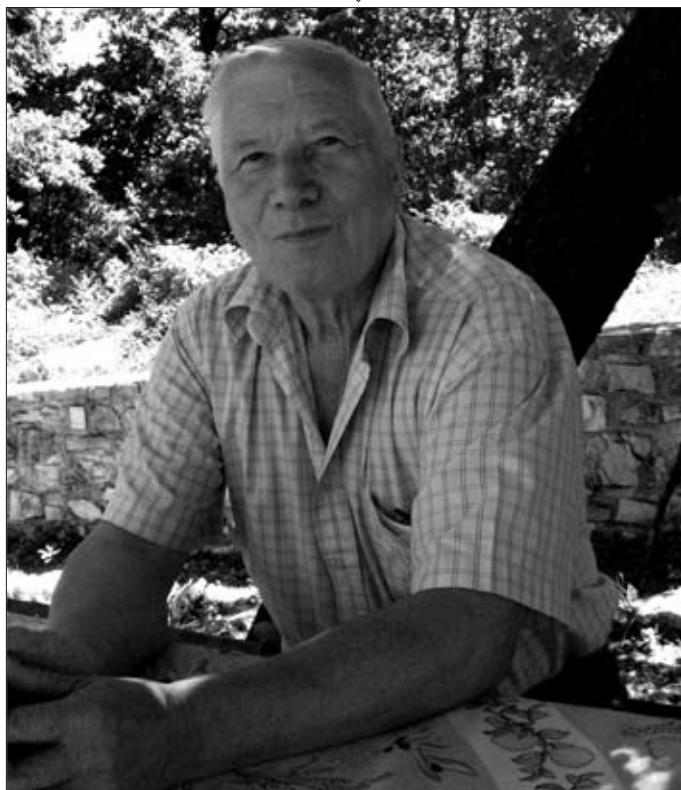
Kako je po struci bio građevinar, smatrao je da je u inozemstvu na tom polju bolja zarada. Prije odlaska u inozemstvo, radio je u Raši i na Štajnjama, a nakon odsluženog vojnog roka, otišao je preko granice. Prvo je krenuo u Italiju, gdje je neko vrijeme boravio u kampu za iseljenike. Potom je premješten u drugi kamp, nedaleko Rima, gdje je boravio šest mjeseci. Također je neko vrijeme u građevinarstvu radio nedaleko Parme. Kad su ga htjeli premjestiti u neki drugi kamp, odlučio je po makar i ilegalno otici u Francusku. U tome ga je pratio jedan prijatelj iz Motovuna koji je dobro znao talijanski jezik. Iako su se bojali da će ih na granici, a i kasnije u Francuskoj uhvatiti, želja za dolaskom u Pariz bila je jača od svega. Tamo je, naime, Josip imao zrmana koji mu je trebao pomoći naći radno mjesto i smještaj, a potom mu je bila namjera otici za Ameriku, ali to nikad nije realizirao.

Nikad neće zaboraviti uzbudljiv prelazak talijansko-francuske granice, koju su on i prijatelj iz Motovuna prešli pješice. Cilj im je bio doći u Nicu, pa vlakom do Pariza. Međutim, na tom ih je putu zastavila policija. Josip se jako dobro sjeća koliko su se bojali da ih ne vrata i otkriju da su u Francuskoj ilegalno. Srećom njegov je prijatelj jako dobro baratao talijanskim jezikom, tako da policija nije shvatila da je riječ o ilegalnim useljenicima. Srećno su stigli u glavni grad, a tada im je predstojalo da se snađu u gustoj mreži metroa i dođu na točnu adresu Josipova zrmana. Tražili

su ga čitavu noć. Na kraju pro-nalaska, smješteni su, a drugi su dan i prijavljeni na policiju čime je završio prvi dio pustolovine.

Drugi je dio pustolovine tek bio pred njim, a to je bila potraga za poslom i učenje novog jezika. Kaže da mu nije bio problem naučiti francuski zbog sličnosti s talijanskim, ali da još dan-danas neke riječi ne zna točno napisati. Prvi je posao dobio kod fratri, jer je na zavodu za zapošljavanje upućen na mjesto gdje se dobro jede. Tu se brinuo za djecu s invaliditetom.

- Bilo mi je jako lijepo tamo raditi, jer sam imao čistu robu, smještaj i hranu. Tu sam ostao godinu i pol. Ali želja za radom u mojoj struci bila je jača od svega. Svaki sam dan s prozora gledao kako zidari na susjednim zgradama rade i tako sam odlučio ponovno raditi u građevini. Radio sam na



DEVEDESETOGODIŠNJIĆI: Marija Verbanac iz Barbana, 96 godina

RECEPT VITALNOSTI I DUGOG ŽIVOTA TETE LJUBE IZ BARBANA

Život je nije mazio, i ona kaže da nikom ne bi poželjela takav težak život kakvog je ona imala, iako ističe da je uvjek bila zadovoljna, dobro raspoložena, ljubazna prema drugima, pomagala slabijima, gladnjima i siromašnima. Svaki dan popije malo crnog vina pomiješanog sa šećerom i vodom, a redovito jede zdravo voće. Ne piye nikakve sokove iz butige, jer smatra da nisu zdravi, te kafe i alkohol.

U staroj kući, u središtu Barbana, živi devedesetšestogodišnja Marija Verbanac ili kako je od milja zovu teta Ljuba. Ova vitalna starica na svojim nas je vratima dočekala nasmiješena, ljubazna i veoma pričljiva. Tek smo je trenutak morali sačekati kod stola, jer je moralu pogledati kako joj se kuha maneštra. Za ne povjerovati, da ova žena, rođena 1911., još uвijek sama sebi kuha i brine se sama o sebi! Iako na početku nije htjela da išta pišemo o njoj, na kraju je pristala da ipak zabilježimo neke zanimljive momente iz njezina duga života te da od nje čujemo kako dočekati takvu starost i



Patronažna sestra Zorica Grgorinić i teta Ljuba Verbanac

ostati ovako vitalan.

Teta Ljuba već duže vrijeme živi sama. Za nju se brine njezina obitelj u Barbanu, kojima je jako zahvalna na sve-mu. Djeca su joj sva u Kanadi, njih petero. S njima i unuci. I ona je nekoliko puta, pa i na duže vrijeme boravila u Americi kod svoje djece, a sada joj ponekad bude žao što nije ostala s njima. Međutim, s time nije izgubila kontakt s djecom, koja je redovito tokom tjedna u točnu dobu nazovu, a i dolaze svake godine po nekoliko mjeseci u Barban.

postavljanju gipsa s Španjolcima i Francuzima. Bio je to jako težak posao, ali se isplatio, priča Josip. Poslije je upoznao svoju suprugu Marie-Jullienna i osnovao obitelj. Tada ga je povukla želja da osnuje vlastitu građevinsku firmu i da se osamostali. Kupio je i zemljište i sazidao kuću, gdje i danas živi.

U Rojniće se nakon odlaska prvi put vratio nakon deset godina, danas u selu boravi i po nekoliko mjeseci. Kaže da se u Hrvatskoj, nakon što je on otišao, puno toga promijenilo. Kad je otišao, u Puli je bilo svega dva automobila; kada se vratio, bilo je slično kao i u inozemstvu. Najveću razliku primjećuje u birokraciji, jer je, po njemu, administracija u Hrvatskoj prespora. Također kaže da se u inozemstvu puno bolje zarađuje i da dobar majstor može dobro naplatiti svoj rad, dok je kod nas opuštenija atmosfera i zdraviji život.

Zanimljivo je da je ova devedesetogodišnjakinja rođena u rodilištu u Puli, što je za ono doba bilo prilično neobičajeno. Kroz razgovor saznajemo da je teta Ljuba pohađala talijansku školu u Barbanu, ali ne redovito zbog posla kod kuće te da je većinu stvari kasnije naučila sa svojom djecom, dok su isli u školu. Već kao mlada djevojka služila je u Vodnjani i Puli kod bogatih obitelji, a udala se u kasnijim dvadesetim godinama svog života. I to, kako ona kaže, na sretan datum 17.07. kada je ona imala 27, a njen sada pokojni suprug 37 godina. Život je nije mazio, i ona kaže da nikom ne bi poželjela takav težak život kakvog je ona imala, iako ističe da je uvjek bila zadovoljna, dobro raspoložena, ljubazna prema drugima, pomagala slabijima, gladnjima i siromašnima, kojih ranije nije nažalost nedostajalo.

- Cilu bite knjigu mogli napisati o meni i mojen životu. U životu mi ni bilo dosadno. Covik vajk samo mora biti pun kuraja i veselja i ninemu slabo delati. Pensean da san dočekala ova lita zahvaljujući dra-gen Bogu kemu se molim svaki dan. Mislin da me je on očuva od bolesti, kaže teta Ljuba. Istoči i da nikad nije bila teže bolesna, već da se pod starost osjećaju posljedica truda i mizerije. U svom se svakodnevnom životu pridržava rituala u prehrani, ustajanju i sređivanju kuće. Za ljetnih mjeseci svako se jutro diže u pet, užina u podne i večera u šest i pol popodne. Kako je bila anemična, svaki dan na savjet patronažne sestre popije malo crnog vina pomiješanog sa šećerom i vodom, a redovito jede zdravo voće. Ne piye nikakve sokove iz butige, jer smatra da nisu zdravi, te kafe i alkohol. Pohvalila se i da ne uzima nikakve lijekove, već da samo redovito piye vitamine. Kroz šalu ova pričljiva starica kaže da piye vitamine i za sluh, ali da njoj "malo pomoru".



MLADI I SPORT: MARKO BULIĆ, biciklistički prvak hrvatske, rodom iz Trlji

ŽELIM NASTUPITI NA SVJETSKOM PRVENSTVU

Najveća mu je želja nastupiti na svjetskom prvenstvu. Tjedno mora odraditi od 13 do 14 sati treninga ili 6 do 7 sati kada je tempo natjecanja nešto slabiji. I sam priznaje da mu ponekad nedostaje vremena za prijatelje, ali da to žrtvuje, jer je bicikлизam njegova najveća ljubav.

Kadetski prvak Hrvatske u cross country biciklističkoj disciplini 2006./07., prvak u "uphill" disciplini 2007. i pobjednik Kupa Hrvatske 2006./07. Riječ je o mladom sportašu Marku Buliću, rodom iz Trlji, sa stalnom adresom u Žminju, koji usprkos školskim obvezama, kao učenik drugog razreda Tehničke škole u Rovinju, uspijeva odraditi sve svoje biciklističke treninge i nastupati na brojnim natjecanjima u Hrvatskoj i inozemstvu u biciklističkoj disciplini cross country na kružnim stazama. Kaže da mu je ovakav bicikлизam puno zanimljiviji i izazovniji od cestovnog biciklizma, jer se u prirodi može doživjeti pravi adrenalini.

Ljubav prema ovom sportu u njemu čući već godinama, a konačni korak prema profesionalnom bavljenju njime napravio je prije dvije godine kada ga je

otac Zlatko odvezao na jednu utrku iznad Rijeke. Iako se za tu utrku nije spremao niti posebno trenirao, Marko je došao prvi. Bilo mu je to dovoljno da pokuca na vrata biciklističkog kluba BBK Istrabike iz Labina, čiji je i danas član. S njima je počeo odlaziti na natjecanja, ali i osvajati medalje, pehare i priznanja.

Kao najuzbudljiviju i njemu najdražu utrku, Marko spominje jednu od posljednjih koja se održala u Mariboru 25. kolovoza. On je tamo bio jedini hrvatsko natjecatelj. Uspio je izboriti pobjedu, a kaže da mu je uryka bila zanimljiva zbog staze dugačke 3,5 kilometara na kojoj se trebalo prijeći visinsku razliku od 150 metara. Inače, voli brze staze upravo zbog adrenalina.

Trenira većinom sam ili u društvu s jednim svojim prijateljem iz Žminja, koji je također u ovome sportu. Vazi se preko Limske drage, do Rovinja, Poreča, Pazina, a tjedno se mora odraditi od 13 do 14 sati treninga ili 6 do 7 sati kada je tempo natjecanja nešto slabiji. U jednom se treningu zna prijeći i preko stotinu kilometara.



A kada sve to stiže? Budući da mu nastava poslijepodne, Marko se mora jako dobro organizirati. Dije se rano ujutro, prije sedam sati, doručkuje i sprema se za trening, koji počinje u 7.30 sati i traje do 9.30 ili 11 sati, ovisno o natjecanju za koje se spremi. Poslije treninga uhvati nešto vremena za učenje i domaće zadaće i kreće u školu. Navečer ponovno održajuće školske obveze i tako svaki dan. I sam priznaje da mu ponekad nedostaje vremena za prijatelje, ali da to žrtvuje, jer je bicikлизam njegova najveća ljubav. A najveća mu je trenutno želja nastupiti na svjetskom prvenstvu.

BARBANCI U SVITU: SUZANA LINČ, mlada slikarica iz Žminja

MLADA SLIKARICA S ROMANTIČNIM ISTARSKIM MOTIVIMA

Barban pamti po igri s vršnjacima i zrmanima na placi, šetnji pinetom na Gradišcu te rođendanskim proslavama. U svom je stvaralaštву oslikala i to mjesto, i to u motivu Malih vrati, nedaleko kojih se nalazi i kuća njezine bake.

Kada je u pitanju mlada likovna umjetnica Suzana Linč iz Žminja, može se reći da je njezina glavna karakteristika u slikarstvu romantični istarski motivi. Ova 34-godišnjakinja, s majčine strane rodom iz Barbana, iz obitelji Milevoj, za razgovor nas je dočekala u svojoj galeriji na žminjskom Trgu Maršala Tita 4, ili možda jednostavnije, na velikoj placi ispred glavne crkve u ovom gradiću, te nam ukratko ispričala čime se bavi, koliko je vezana za Barbanštinu, kakav je život mladih likovnjaka i kako se snalazi u vođenju vlastite galerije.



Svako tko uđe u njezinu galeriju, zasigurno će primijetiti tople boje koje odišu s njezinih pejzaža, slika mrtve prirode, istarskih sela, kampanje, kažuna, starih ognjišta, nonica i nonića.... Blage nijanse u pastelu, u čemu je pravi stručnjak, odaju njezinu glavnu tehniku slikanja, koja je prema njezinim riječima, osvojila i sve one koji dolaze u atelje i galeriju po neku od njezinih romantičnih slika koje navise prikazuju istarsko selo kakvo je nekad bilo. A tu je tehniku zavoljela još za školskih dana u pulskoj Srednjoj školi primijenjenih umjetnosti, gdje je stekla znanja na grafičkom smjeru. Iako nije rekla da joj je to omiljena tehnika, jer uz nju stvara i u akvarelu, akrilu te vrlo rijetkom uljanom pastelu, kaže da ju je jako dobro savladala te da s njom već itekako eksperimentira, ali svoju ljubav prema slikanju ne ograničava na omiljenu tehniku ili motiv. Istači, da joj je najbitnija igra s bojama. A dovoljno govori i činjenica da je velika ljubiteljica impresionizma i najvećeg slikara tog razdoblja, u povijesti likovne umjetnosti, Claudea Moneta.

- Nakon srednje škole,

dobila sam posao u Hrvatskom restau-ratorskom zavodu u Juršićima, gdje sam radila četiri godine. Bio je to jako lijep i siguran posao, ali mene je stalno nešto kopkalo da otvorim vlastitu galeriju i da se posvetim samo slikanju. Dok sam tamo radila, uspjela sam crtati navečer, ali to mi nije bilo dovoljno. I vrag mi nije dao mira, pa sam ostavila taj posao i krenula s galerijom. Bio mi je to san i uvijek sam se nadala da će ga ostvariti, kaže Suzana koja slika već 14 godina, a ljubav prema slikarstvu gaji od jako malih nogu. Galeriju je samo, iz vlastita doma u Juršićima, pre-selila u žminjski prostor prošle godine u srpnju i odvaziла se učiniti veliki korak. Naime, i sama priznaje da možda nije lako živjeti od umjetnosti, ali da se njoj ovaj potez, za što su njezini roditelji bili skeptični, pokazao odličnim.

Koliko je interes za umjetnost u ovakvim mali sredinama i jesu li njena dje-la popularna, pitali smo je dalje. Priča da su je već odavno svi jako dobro prihvatali

Suzana Linč slika i po narudžbi. Ako volite slikarstvo i želite dio Istre nekome pokloniti, možete je naz-vati na broj telefona:
098 79 79 18.

upravo zbog toplih istarskih motiva kojima se najviše posvećuje u svom stvaranju. Već je davno stvorila krug kupaca koji iz cijele Istre dolaze po njene slike koje postaju vrijedan dar.

- Najviše moja djela, na kojima stoji certifikat, kupuju domaći ljudi, jer ih rado poklanjam, posebno nekome kao vjenčani dar. Nešto su malo zainteresirani turisti, koji najčešće kupuju slike kažuna manjih formata. Također ima zaintere-siranih za apstraktnu umjetnost, ali njih je manje. Interesa za likovnu umjetnost, pokazalo se, ima i u manjim sredinama, govori nam umjetnica.

Većinom svoja djela izlaže u svojim prostorima, a pojavljuje se i na skupnim izložbama u Puli, Pazinu, Rovinju, Vodnjanu, Balama, a druge je godine, povodom Trke na prstenac, možemo očekivati i u Barbanu. Veoma se raduje i novim izazovima, i to posebno na području ilustracije. Uskoro će žminjski vrtić objelodaniti svoju slikovnicu, čiji je ilustrator upravo Suzana. Kaže da bi se time i više bavila, kada bi u Istri bila veća potražnja za ilustratorima.

Što se tiče povezanosti s rodnim krajem s majčine strane, veli da gaji jako lijepo uspomene iz djetinjstva iz Barbana, gdje joj živi baka. Iako nakon djetinjstva, svatko odlazi na svoju stranu, te se dje-dovi i bake posjećuju puno rjeđe, Barban pamti po igri s vršnjacima i zrmanima na placi, šetnji pinetom na Gradišcu te rođendanskim proslavama. U svom je stvaralaštву oslikala i to mjesto, i to u moti-vu Malih vrat, nedaleko kojih se nalazi i kuća njezine bake.

BARBANCI U ZAGREBU: VLADIMIR KOROMAN, dipl. ing., glavni direktor Brodarskog instituta u Zagrebu

IZ KOROMANI DO BRODARSKOG INSTITUTA

Iz Koromani, preko Fažane, do mesta direktora Brodarskog instituta u Zagrebu. Tako se ukratko može opisati životno putovanje Vladimira Koromana, Barbanca iz Koromani, koji već dugi niz godina živi i radi u Zagrebu. Kako je otišao iz rodnog sela, čime se u životu bavi i kako danas gleda na Barbanštinu, pitanja su koja su nas interesi-rala uz jutarnju kavu u nje-govom domu u Fažani.

Kada ste otišli iz Koromani i koja sjećanja u sebi nosite iz rodnog sela?

- Sve je tada bilo drukčije. Kada smo odlazili, bio sam sretan, jer tada u selu nije bilo struje i vode. Danas, kada tamo dođem s prijateljima, dobijem volju da se vratim. Inače, ja sam s roditeljima iz Koromani otišao 1954. godine, kada sam bio u 6. razredu. Taj sam razred započeo pohađati na Prnjanima, a završio sam ga u Fažani, budući da smo se preselili. Iako sam se radovao što odlazimo, najteže mi je bilo kada su roditelji prodavali blago. Tako sam plakao za kravom Violom koju su prodavali na samlju u Žminju.

Kako je izgledalo Vaše djetin-jstvo u Fažani? Kako je bilo naviknuti se na novu sredinu, more?

- Meni je to tada sve bilo interesan-



tro i novo. Otac mi je radio na Brionima, a ja i braća smo se pored škole bavili i ribolovom. Sjećam se da smo svaki dan ustajali jeko rano i da smo svaki dan lovili ribu za ručak ili večeru. Imali smo i vrt koji smo obrađivali. Bili smo jako sretna djeca. Kako je u Fažanu dolazio i Tito, imali smo priliku i njega vidjeti, pa čak s njime i pričati. Kad je došao u Fažanu, ponašao se kao običan građanin. Još se jako dobro sjećam kada je Tito s ribarima štiao po igralištu i s njima

razgovarao. Kad bi s njima otišao u gostionicu, mi smo djeca ska-kali po njegovom gliseru i nitko nas nije dirao. Znam da nas je i jednom prilikom stavio na jedan zidić i fotografirao. Takve je stvari teško zaboraviti.

Kako ste iz Fažane završili u Zagrebu na Brodarskom institutu?

- Nakon završene sred- nje škole u Puli, tri sam godine plovio i onda sam odlučio otici na fakultet. Studirao sam sa sred- njim bratom brodostrojarstvo na Fakultetu strojarstva i brodograd- nje u Zagrebu. Kad sam došao u Zagreb, rekao sam da ne želim živjeti u tom gradu i da će se vratiti s prvim vlakom ili autobusom, ali sudbina je drugačije odre-dila, budući da i dan danas tamo stanujem. Bio sam jako žalostan, jer sam bio daleko od mora. Kako mi je poslije završenog studija obećano mjesto u Brodarskom institutu, i budući da sam već bio oženjen i to Zagrepčankom, bilo je jednostavno odlučiti. I tako sam ostao u Zagrebu. Uz to ispunila mi se i želja da budem i na moru, jer se s mojim zanimanjem često odlazi na obalu. Na tom sam mjestu, evo, već 35 go-dina. Doduše, u međuvremenu sam un- utar Instituta promijenio nekoliko radnih mjestâ, a danas sam na mjestu glavnog

Nastavak na str. 16



DURAVIT

export-import, trgovina
na veliko i malo d.o.o. Pula



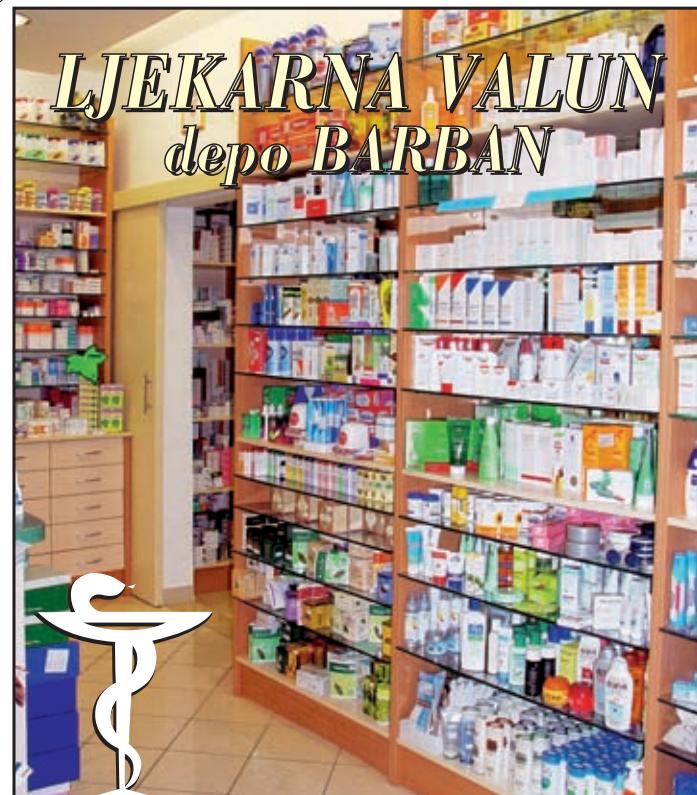
52100 Pula, INDUSTRIJSKA bb

fax: 052/535 013

tel.: 535 578, 534 907

e-mail: duravit-pula@duravit.hr

Zahvaljujemo na dugogodišnjem povjerenju.
Želimo vam čestit Božić i sretnu Novu 2008. godinu!

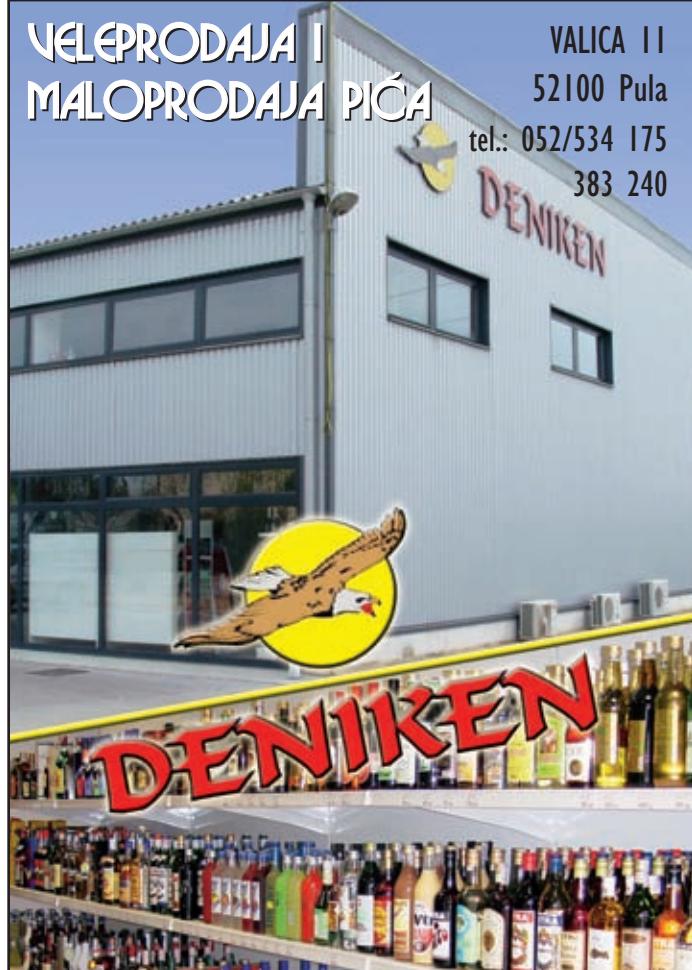


RADNO VRIJEME:

ponedjeljak, utorak srijeda: od 8 do 15 sati

četvrtak: od 13 do 20 sati, subota: od 8 do 12 sati

telefon: (052) 393 470



VELEPRODAJA I
MALOPRODAJA PIĆA

VALICA 11

52100 Pula

tel.: 052/534 175

383 240

ZAJEDNIČKI BRAVARSKO - TOKARSKI OBRT

VIKTOR

SUTIVANAC

Gorica 9

52341 ŽMINJ

Izrađujemo:

vrata, prozore,
ograde i portune
kovano i obično,
hale, nadstrešnice,
pokrivanje i oblaganje
panelima i limom te
završna limarija.



vlasnici:

Denis Roce

gsm: 098 862 817

Dorijano Roce

gsm: 098 372 579

tel. / fax: 052/567 180

tel.: 052/567 095





U POHODU OSNOVNIM ŠKOLAMA: OŠ BARBAN i Područna OŠ SUTIVANAC

OŠ BARBAN:

NOVINE BARBANSKIH ŠKOLARACA

Učenici osnovne škole Barban itekako su daroviti, vrijedni i maštoviti. Pohađaju brojne izvannastavne aktivnosti, a među njima i literarno-novinarsku radionicu te onu likovnu, koja već godinama njeguje tehniku slikarstva na staklu. Ove dvije radionice koje vode nastavnica hrvatskog jezika Katica Špada te nastavnica likovnog odgoja Dušanka Trišović, zajedno stvaraju školske novine nazvane "Prstenac".



Novinarska družina u OŠ Barban

- Ja još uvijek kažem da sam u Zagrebu na privremenom radu prvih četrdeset godina. U Fažani smo ja i brat sa svojim familijama izgradili obiteljsku kuću, gdje redovito provodimo godišnji odmor, posebno ljeti. Sve svoje prijatelje dovodim ovamo ili pak u Koromane. Tamo nažalost nemam kuću, ali imam zemljište koje obrađuju naši susjedi. Oni nas uvijek dočekuju kao susjede i prijatelje. Uvijek vlada lijepa prijateljska atmosfera, pa svi moji prijatelji uvijek rado dolaze u to selo. Nekad sam prije pisao pjesme, bavio se glumom, ali danas za to više nemam vremena.

Ima li Barbanaca, studenata ili djelatnika, na Brodarskom institutu, odnosno Fakultetu strojarstva i brodogradnje u Zagrebu?

- Da, na Institutu sa mnom radi još jedan Barbanac, Aldo Draguzet iz Draguzeti. Studenata iz Istre ima dosta na tom fakultetu, iako ne onoliko koliko ih je bilo kada sam ja studirao. Inače, ja sam također jedan od onih koji je poticao otvaranje Visoke tehničke škole - Politehničkog studija u Puli, gdje danas predajem Automatiku. Također sam i izvanredni profesor na studiju brodogradnje pri Fakultetu strojarstva i brodogradnje u Zagrebu.

Čime se sve bavite na Institutu i hoćete li provodite neke od Vaših projekta i u Istri, Barbanu?

- Naša je glavna djelatnost svakako brodogradnja, ali bavimo se i drugim poslovima, poput projektiranja sustava sigurnosti i nadzora ventilacije i požara u tunelima, na čemu smo radili prilikom izgradnje autoceste prema Rijeci i Splitu. Radimo i na području obnovljivih izvora energije iz vjetra, proizvodnji biodizela te na ekologiji, odnosno zbrinjavanju komunalnog otpada i otpadnih voda. Nastavljamo i tradiciju, projektiranjem ratnih plovila za Hrvatsku ratnu mornaricu. Što se tiče projekta u Istri, želja nam je raditi na nekim projektima koji se odnose na obnovljive izvore energije, zbrinjavanja komunalnog otpada i otpadnih voda, koji su povezani s turizmom. S načelnikom Kontošićem razgovarao sam o mogućnostima proizvodnje i pronalaska proizvoda koji bi se mogli proizvesti na području Općine Barban.

U školskoj knjižnici, gdje uvijek često i rado borave, mali kružok najboljih učenica pokazao nam je i objasnio kako nastaju novine, tko ih uređuje, kako se nalaze teme i kako su izgledali njihovi prvi intervju. Ivana Batel, Luana Camlić, Daril Broskvar i Sara Grigorinić svakako nisu zaboravile istaknuti i veliku važnost ilustracija i fotografija koje vizualno uljepšavaju njihov "Prstenac", za što je odgovorna njihova nastavnica likovnog. Špada, inače glavna urednica lista, kazala nam je da je posljednji godišnji dvobroj izdan prošle godine, da se ideja o listu javila prije nekoliko godina, da list kontinuirano izlazi od školske godine 2003./04 te da je bio na državnom natjecanju Lidrano. Tiska se u tiskari Grafika u Režancima, a cijelokupni trošak oko lista snosi škola, kojoj u pomoć uskaču sponzori. Ove godine školski list neće izaći, već će se umjesto njega objaviti Zbornik učeničkih literarnih i likovnih radova. U stvaranju novina sudjeluju, uz nastavnice hrvatskog i likovnog, nastavnici iz povijesti, zemljopisa i informatike, jer se list u tiskaru daje potpuno složen za tiskanje.

- Prstenac je naziv lista koji smo osmisili, jer on najbolje ilustrira Barban. A ideja o pokretanju lista pojavila se logičnim slijedom. Velik broj škola ima svoje novine, pa smo i mi odlučili pokazati što imamo te da i mi možemo napraviti svoj školski list. Jako smo ponosni na njega i učenike koju su sudjelovali u njegovom stvaranju, rekla je Špada.

Ivana Batel još je prošle godine uređivala novine s tadašnjom urednicom Teom, koja je sada u srednjoj školi. Kaže da je cilj lista pokazati njihovu školu u najboljem svjetlu. Sve počinje zajedničkim dogовором nastavnika i učenika, kada se

izabiru literarni i likovni radovi te fotografije koje će ući u naredni broj. Tada se razgovara i o temama i intervjuiima koji se moraju odraditi i koje većinom sugeriraju učenici. U posljednjem se broju naglasak dao na useljenje u novu zgradu škole te uvođenje nastave prema HNOS-u.

- Uredništvo prvenstveno čine učenici sedmog i osmog razreda, a od samog početka smo zadržali iste rubrike. To su "Znameniti Barbanci", "Glazbeni i filmski kutak", "Školske vijesti" i "Lipo je po domaću kušeljat" gdje se objavljaju literarni radovi na zavičajnom govoru. Novinarstvom bih se mogla baviti u životu, jer želim ljude informirati i pokazati im pravu istinu, jer ponekad ljudi misle da nešto nije istina i da nešto nije točno, a o tome nisu upućeni, kazala je Ivana.

Sara nam je ispričala da se kroz pisanje za Prstenac može izraziti te da joj se novinarstvo jako sviđa zbog toga. Inače je jedna od najtalentiranijih literata u školi, za što je bila i nagrađena prvom nagradom čakavskog pjesništva na Saboru čakavskog pjesništva u Žminju i to za pjesmu "Fameja ud oblaki". Sviđa joj se i rad s ljudima, ali priznaje da bi imala tremu kada bi morala voditi intervju s nekom važnijom osobom. Luana i Daril također su pravi mali pjesnici i pisci, a u novinarstvu ih najviše zanimaju vijesti o poznatim osobama te moda. Daril je stoga u prošlom broju bila zadužena za izvještaj o najnovijim modnim kretanjima. Luanini pak interesi većinom "natežu" prema umjetnosti i kulturi. Ne možemo se ni čuditi, jer je ona jedna od učenica koja ima posebnog dara za slikarstvo. Sa svojim je likovnim radom sudjelovala na ovogodišnjem natjecanju LIK i "pobrala" velike pohvale. Nastavnica Trišović stoga kaže da će škola ponuditi Općini njezin rad, kako bi se mogao otisnuti na majice, cime bi postao pravi barbanski suvenir.

OŠ Žminj - Područna škola Sutivanac: MALA OBITELJ U SUTIVANCU

Četiri razreda područne osnovne škole u Sutivancu poput je jedne male obitelji koja zajedno uči, druži se i igra, kako tijekom nastave, tako i za slobodnih aktivnosti i slobodnog vremena nakon škole. Deset učenika ove škole, osim toga, veliki su priatelji te su većinom povezani rodbinskim vezama, a kako saznajemo, tijekom našeg posjeta ovoj školi, veliki su ljubitelji glazbe, pa smo među njima našli i dva mlada harmonikaša. Svestrani su i kad su u pitanju i školski predmeti, izražavanje na materinjem jeziku, poznavanje prirode i društva, a najdraže im je kada svoju energiju mogu potrošiti tijekom nastave tjelesnog odgoja na otvorenom ili u šetnjama. Pitali smo ih što im je u školi najljepše i kojim se predmetima, koje im predaje nastavnica Slavica Marčac, najviše raduju i zašto.

Lucija Uravić (4. razred) - Moj najdraži predmet je priroda i društvo, a posebno me zanima nastava o zavičaju. Bilo mi je odlično kada smo imali projektnu nastavu na kojoj su nas posjetili naši stariji iz Sutivanca i govorili nam o



nekadašnjim obrtima i načinu života u selu. Zanimaju me i pokusi koje radimo. Nedavno smo radili pokuse s vodom, gdje smo proučavali svojstva vode. Naučili smo u kojim stanjima voda može biti. Isto tako, kako mi je interesantna nastava kada se govorи o životnjama, jer želim o njima čim više naučiti. Nekako me više zanimaju praktične stvari u nastavi, nego samo pisanje. Isto tako, kako puno volim čitati, pa sam upisana u Gradsku knjižnicu u Puli.

Masimo Bulić (4. razred) - Matematika i tjelesni su mi najdraži predmeti. Za matematiku ne znam ni sam zašto mi je to najdraži predmet, a tjelesni obožavam jer

samo vani na otvorenom i ne moram pisati. Posebno volim nogomet, pa ga već dvije godine treniram u Žminju. Sada igram u obrani, a želja mi je zaigrati na špici. Uz nogomet jako volim i košarku.

Andrea Roce (2. razred) - Ja jako volim glazbu.



Sviram harmoniku i pohađam glazbenu školu u Žminju. Prvo sam svira sam za sebe kod kuće, a nakon što sam čuo da na školskoj priredbi sviraju i ostali, odlučio sam da i ja nastupim i pokažem što znam i što sam naučio po sluhu. Poslije toga sam išao na testiranje u glazbenu školu i danas je pohađam. Harmonika mi je omiljeni instrument.

Alan Uravić (1. razred) - I ja isto sviram harmoniku, kao i Andrea, i jako volim glazbu. Počeo sam svirati kad sam imao šest godina, a sve je počelo kada mi ju je kupio tata. Tata me je isto naučio svirati na nju. Na harmoniki mi se najviše sviđa njena melodija, a najdraža mi je pjesma Brkica.



U POSJETU SUTIVANSKIM LEPTIRIĆIMA

Osmero djece i njihova teta Nevia Kožljan čine malu veselu vrtičku skupinu Leptirići iz Sutivanca koja je područno vrtičko odjeljenje barbarske predškolske ustanove. Većinom u vrtiću vladaju curice koje su sve zarazile svojom ljubavlju prema kuhanju i spremanjima čaja i kave, pa svakog posjetitelja iznenade toploim dobrodošlicom. Svega se vole igrati, a kada mogu u šetnju, nema veselije djece od njih. Od nedavno u vr-

tiću imaju i malog prijatelja koji je u Sutivanac došao iz dalekog Novog Zelanda, otoka Tonge, koji uči hrvatski jezik kroz igru s ostalima.

Ana-Marija Roce (4 godine) - Jako mi se sviđa u vrtiću, a najviše mi se sviđa kada se igran s Natali. Ona mi je najbolja prijateljica. Mi se najviše igramo s barbikami i lutkama. Isto se jako volin igrati vani s balami. Volin i brati rožice, kada s teton gremo u

šetnju. Kad buden velika, volila bih se igrati.

Alexander Albert Šugar (5,5 godina) - Ja jako volim crteže, a volim i igrati nogomet. Igram se nogomet i s velikima. Najviše se u vrtiću volin igrati s Martinom i Petrom.

Tea Šugar (3 godine) - Ja jako volim kuhati u vrtiću. A najviše volin i Anu. S njom mi je najdraže kuhati. Ujutro volin kuhati kavicu, a pokle šugo i paštu. Isto tako mi je lipo kada



Ana-Marija Roce



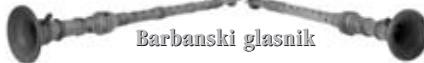
Alexander Albert Šugar



Tea Šugar



Natali Francula





BARBANCI U SVITU: dr. sc. ANTON KOLIĆ, iz Glavani, 35 godina dušobrižnik u Austriji

ŽUPNIK S DVA DOKTORATA

Barbanski sin među gradičanskim Hrvatima u Velikom Borištu, u austrijskom Burgenlandu, svećano je proslavio 35 godina dušobrižničkog djelovanja među gradičanskim Hrvatima. Dr. Kolić ima dva doktorata - i moralne teologije i filozofije. Humanitarac koji je do sada organizirao 561 humanitarni konvoj.

Drugog vikenda listopada svećenik iz Istre, dr.sc. Anton Kolić, u Velikom Borištu, u austrijskom Burgenlandu, svećano je proslavio 35 godina dušobrižničkog djelovanja među gradičanskim Hrvatima. Velikoj svečanosti priređenoj u Kulturnoj zadruzi gradičanskih Hrvata, prisustvovali su brojni Kolićevi župljani.

Feštu je organizirala grupa Kolićevih prijatelja iz Istre zajedno s Ferencem Buzanichem, organizatorom priredbi u hrvatskoj kulturnoj zadruzi. U velikoj dvorani okupilo se oko 150 uzvanika koji su mogli uživati najprije u glazbeno-poetskom recitalu pulskih umjetnika Daniela Načinovića i Bruna Krajcara, a poslije u gastro ponudi što ju je odradio ženski dio male, ali složne, istarske grupe. Prethodno su pogledali izložbu grafičke

mape pulske akademse slikarice Hede Gaertner "Vrata Istre - stvarnost & snovi".

Nakon prigodnih govora, zahvala i predaja darova, može se zaključiti - svećenik Kolić, Tone kako ga prijatelji od milja zovu, osebujan je svećenik, omiljen i poznat u ovom dijelu Austrije. Gotovo da nema obitelji, djeteta ni starca, koji ga ne poznaje i uvijek rado s njime popriča. Mnogi su te večeri svom župniku, i prije svega prijatelju, izrekli mnoge lijepе riječi koje bi svaki čovjek rado poželio čuti. A nakon odlično prihvaćenog programa Daniela i Bruna, nazvanog "Jadranski valovi", jedan je uzvanik rekao: "Znao sam da su Istrani dobri ljudi, sada znam i da su umni!"

Anton Kolić rodio se u Glavanima na Barbanštini prije šest desetljeća. Otac Ivo je umro, a majka Fuma još je živa i broji 93 ljeta. Osnovnu školu pohađao je u Šajinima i Divsićima, gimnaziju u slavnom pazinskom sjemeništu, a teologiju u Zadru i Rijeci. Za svećenika se zaredio u porečkoj Eufragijevoj bazilici, a nakon službovanja u Juršićima godine 1971. odlazi u Gradišće. Bio je župnik u Frakanavi i Borištu, a sada u Ratištu. Anton Kolić ima dva dok-

torata - i moralne teologije i filozofije.

Kako se moglo čuti u prigodnim govorima gradičanske lokalne i regionalne vlasti, osim po svom dušobrižničkom radu, velečasni Tone poznat je i kao veliki humanitarac. Do sada je organizirao točno 561 humanitarni konvoj, većinu njih tijekom i nakon Domovinskog rata u našu zemlju. Posljednji je upravo nedavno upućen za gladnu rumunjsku djecu - osobno je kamionom prevezao dvije krave i desetak ovaca! Mnogi su mu na tome zahvalni, a Malištof ga je proglašio počasnim građaninom.

Da fešta bude dostojanstvena, uz tipičnu istarsku večeru (sir-pršut, maneštra s bobicima, fuži s kiselim kapuzom, kroštule, aperitiv i vino), pomogli su brojni sponzori iz Istre, pri čemu se iskazala i Općina Barban. Na svečanosti su mu uručene dvije monografije - "Prstenac" i "Barbanska dota", a mnogi su te večeru zaciјelo po prvi put kušali smokvenjak i pili rakiju od smokava. Naravno da je Tone bio uzbudjen, ganut i zahvalan na svim tim darovima, a napose saznanjem da su se prijatelji sjetili njegovih svećeničkih dana provedenih daleko od zavičaja, drage mu Barbanštine.

TRKA NA PRSTENAC: ALEKSA VALE, iz Puntere, slavodobitnik 32. Trke na prstenac

DEBITANT I SLAVODOBITNIK

Iako je već prošlo tri mjeseca od Trke na prstenac, doživljaji i sreća ovogodišnjeg slavodobitnika Alekse Vale iz Puntere ne jenjavaju. Još uvijek je u Trci sa svakim detaljem, a o feštama nakon pobjede da ne govorimo. Čak se tri tjedna slavila pobednička sreća ovog debitanta i slavodobitnika, inače 21-godišnjeg studenta Ekonomskog fakulteta u Puli. U Trci je već godinama, sudjelovao je na turističkim Trkama na prstenac, gdje je već pokazao svoj potencijal, a ljubav prema konjima gaji još od malih nogu. Poznato je da su on i njegov zrman Marko Vale u mlađim danima s nestrpljenjem čekali trenutak da se iz svoje Puntere spuste do barbanske štale, pobrinu se za konje i jašu. Ta ih je ljubav prema ovim životinjama dovela do statusa natjecatelja Trke.

Jesi li očekivao pobjedu na svom prvom službenom nastupu?

- Nisan očekiva pobjedu, jer mi je bilo najbitnije da sudjelujem. To mi je jako puno značilo, jer se nikad prije nis uspija kvalificirati. A pošto san već bija u ten,

kroz turističke Trke na prstenac, i to san toliko puno čeka, ova mi pobjeda jako puno znači. Stija san da samo sve pasa OK, a ima san sriće. Iskustva san još prije imao, pa i sve to skupa ni bilo toliko strano. Samo ča je bilo sada puno više ljudi, iako tremu od nastupa nis imao. Normalno san se priprema kako i druga lita. Taj je dan bila ludnica oko svega, oko priprema, spremanja nošnje, konja i kopljja, organizacije i svega, tako da se najmanje razmišlja o Trci. I tako, dok ne dojdeš na stazu. Tada ti ne preostaje niš drugo nego samo da jašeš i napraviš sve ča najbolje moreš.

Kakav je osjećaj



Aleksa Vale, slavodobitnik

32. Trke na prstenac, održane u Barbanu 19. kolovoza, osvojio je u tri trke 6,5 bodova, s dva pogotka u sridu i s jednim pogotkom u pola punta. Slavodobitniku, iz mesta Puntera, priješnju skulpturu "Ptica prstenac", rad akademskoga kipara Josipa Diminića, uručio je istarski župan Ivan Jakovčić, a nagradu za najboljeg debitanta barbanski načelnik Denis Kontošić. Slavodobitniku je pripala i nagrada 30.000 kuna, koju daje OTP banka, dužegodišnji sponzor Trke.

Konjanikom s najboljim viteškim držanjem i najboljim vremenom proglašen je Danijel Učkar. Priznanje mu je uručio potpredsjednik Hrvatskog časničkog zbora Ljubomir Cerovac.

Na ovogodišnjoj Trci na prstenac natjecalo se 14 konjanika i to: Danijel Učkar, Mario Učkar, Samuel Štoković, Petar Benčić, Gordan Galant, Marko Vale, Aleksa Vale, Toni Uravić, Roberto Koroman, Kristijan Kancelar, Andrej Kancelar, Goran Špada, Bruno Kožljan i Milio Grabrović.

postati slavodobitnikom na svom debitantskom nastupu?

- Lipo san se osjeća i nikad tako ništo nis doživija. Čim je pasa prvi trk, zna san da iman šanse za pobjedu, ali nis bija opterećen s tin. Zato san vjerojatno i dobro pasa u drugen krugu. U trećen, odlučujućen, trku ni mi bilo toliko teško, iako se odlučivalo o pobjedi, jer nis bija zadnji natjecatelj. Kad san sazna da san posta slavodobitnik, nailipše mi je bilo doj među svoje. Nikad neću zabiti taj osjećaj, dok san diriva uz ogradu, a svi su mi čestitali. A posebno mi je bilo lipo i kada smo pokle, svi natjecatelji skupa, proslavili moju pobjedu i uz marijači- bend hodili kroz Barban.

I tvoje selo i obitelj pripremili su ti veliku feštu?

- Da, to je bilo za moj rođendan na 8. devetega. Do te subote, svaki smo dan fešteđali. Nikad se ni tako dugo fešteđalo pokle Trke. Fešta je bila odlična i zahvaljujem se svima ki su je pomogli organizirati. Došli su svi iz sela, članovi društva "Trka na prstenac", prijatelji, obitelj i rodbina. Takove se stvari na zaboravljuju tako lako. Najlipše u svemu je bilo da smo se mi natjecatelji jako puno družili, ne samo prije Trke, već i dosta vrimena pokle, ča ni baš bija slučaj pasanih lit. Kada pasa glavna fešta, pomalo se na sve zabi do drugega lita. A mi smo takovo druženje nastavili i uz rafting u Sportskom centru Prodnik u

Trka za viticu

Održana je u subotu, 18. kolovoza. Pobjednik ovogodišnje Trke za viticu bio je Bruno Kožljan, najstariji takmičar, rođen 1961. god.. Pobjedu je ostvario s ukupno 5 bodova u tri trke, od čega je imao jedan pogodak u sridu i jedan pogodak s 2 punta. Bruno je na Trci na prstenac nastupio 26 puta do sada, a na Trci za viticu 12 puta. Kao pobjednik Trke za viticu, dobio je zlatnu viticu i 5 tisuća kuna.

Sloveniji u deseten misecu. Pokazalo se da smo prava ekipa i da nan je bitno da se družimo i da sve dobro pasa, bez obzira ki pobjedi. Lipo je dobiti, ali svi imamo jednakе šanse. A za pobjedu znaju svi da triba jako puno truda, volje, ali i šoldi. Mi volimo jahati i natjecati se i zato nan to ni problem.

Što je po tvom mišljenju bitno za pobjedu?

- Jako je bitan dobar konj, ali i dobro kopljje. Kopljje i nošnju posudija san od dvojice višestrukih laureata Zdravka Prhata i Maksimilijana Rojnića pa je forsi to imalo utjecaja na pobjedu.

SDP na 32. Trci na prstenac

Predsjednik SDP-a Hrvatske Zoran Milanović ponovno je, u razmaku od nepunih dva mjeseca, posjetio Barban. U seoskom domaćinstvu Da Stefania u Draguzetima održano je, uoči 32. Trke na prstenac, veliko zajedničko neformalno druženje uglednih članova ove stranke iz Istarske i Primorsko-goranske županije te vodstva stranke iz Zagreba. Prigodnom druženju i domjenku, prije odlaska na Trku, odazvalo se dvjestotinjak članova ove stranke, a govorilo se o predizbornoj kampanji. Među brojnim uzvanicima moglo se vidjeti potpredsjednika SDP-a, primorsko-goranskog župana i koordinatora 8. izborne jedinice, Zlatku Komadinu, predsjednika istarskog SDP-a Dina Kozlevca, potpredsjednicu SDP-a Milanku Opacić, bivšeg potpredsjednika Vlade Slavka Linića, bivšeg ministra Ranka Ostojića i ex-ministrice Ingrid Antičević-Marinović, potom tajnika SDP-a Igora Dragovana i mnoge druge. Poslije domjenka, SDP-ovci su, predvođeni Mladenom Filipovićem, predsjednikom barban-



Zoran Milanović, Ingrid Antičević-Marinović i Denis Kontošić

skog SDP-a i načelnikom Denisom Kontošićem, krenuli za Gradišće i prisus- tvovali ovogodišnjoj Trci na prstenac.



TRKA NA PRSTENAC: Barbanci posjetili Sinj

OBNOVA STAROGA PRIJATELJSTVA BARBANA I SINJA

Sredinom studenoga, uoči Martinje, delegacija Općine Barban i Društva "Trka na prstenac" posjetila je Grad Sinj i Viteško alkarsko društvo. Sinj su posjetili načelnik Općine Barban Denis Kontosić i predsjednik Općinskog vijeća Dean Maurić, predsjednik Društva "Trka na prstenac" Mladen Kancelar, podpredsjednik dr.sc. Lenko Uravić i član Izvršnog odbora Trke te općinski vijećnik Denis Vale, predvođeni dr. Nadomirom Gusićem, rukovoditeljom odjela Kirurgije Opće bolnice Pula, koji je inicirao ovaj susret, budući da je i sam Sinjanin.



Gore:

Sinjski gradonačelnik Nikola Tomašević i dr. Nadomir Gusić

Cilj ove posjete je bila ponovna uspostava suradnje i prijateljstva između Društva Trka na prstenac i Viteškog alkarskog društva, te povezivanje Općine Barbana i Grada Sinja. Delegacije Trke i Alke međusobno su se posjećivale za vrijeme svojih manifestacija prije Domovinskoga rata, ali je ta tradicija, nažalost prekinuta

*Desno:
Barbanska delegacija u Sinju*

devedesetih godina. U sjedištu VAD-a susreli su se s predsjednikom društva dr. Stipom Jukićem i ostalim članovima uprave Alke, a dogovoren je da će se ubuduće činiti uzvratne posjete delegacija u kolovozu, prigodom održavanja Sinjske alke i Trke na prstenac. Delegacija je posjetila i gradilište Alkarskih dvora, buduće sjedište VAD-a, koje se uređuje uz pomoć države i njihove županije. U susretu sa sinjskim gradonačelnikom Nikolom Tomaševićem govorilo se o mogućnostima zajedničke suradnje na području gospodarstva, turizma, kulture i sporta. Sinjane zanima naročito barbanski model razvoja seoskog turizma, a Barbance gradnja sinjske gospodarske zone na površini preko 125 hektara. Suradnja će se u budućnosti odvijati i između kulturno-umjetničkih društava i nogometnih klubova. Dogovoren je da će delegacija Sinja, Alke i Grada, uzvratno posjetiti Općinu Barban uz proslavu Dana Općine Barban, 06. prosinca.

Barbanska Trka na prstenac je starija od Sinjske alke gotovo 20 godina. Prva Trka na prstenac je održana 1696. god., a prva Sinjska alka 1715. god. Međutim, povodi su potpuno različiti: barbanska Trka je nastala sa željom ondašnjih venecijanskih vlasnika Barbana, obitelji Loredan, za povećanjem prometa roba i ljudi u sajmenim danima, dakle za povećanjem profita, dok je Sinjska alka pokrenuta u znak pobjede nad Turcima. Razlika je i u tome što se Sinjska alka održava neprekidno do današ, u kontinuitetu, a barbanskih je Trka održano na početku, na prijelazu iz 17. u 18. stoljeće, desetak, a Trka je obnovljena 1976. god. Ove je godine održana 32. obnovljena Trka na prstenac. Poznato je da se u davno doba održavalo Trke na prstenac diljem Mediterana, pa čak i na istarskom području. Međutim, zahvaljujući pok. dr. Danilu Klenu, barbanska je Trka na prstenac izvučena na vidjelo te obnovljena uz prihvatanje entuzijazam nadobudnih Barbanaca, koji su je uspjeli održati više od tri desetljeća, shvaćaju njezinu vrijednost i nemaju namjeru prepustiti je ponovo zaboravu.



BARBANCI U NJEMAČKOJ: dipl. ing. ZLATKO STOJKOVIĆ, Puležan barbanskih korijena

RODOSLOVLJEM DO VEZE BARBANA I WALHEIMA

Iako već godinama ne živi u Istri, Zlatko Stojković, kojeg obiteljski korijeni vežu s Barbanštinom, rado joj se vraća i povezuje je sa svojom novom domovinom Njemačkom. Njegovom inicijativom započelo je povezivanje njemačke općine Walheim, u kojoj živi, s Općinom Barban, čime su otvorena vrata suradnji i mnogim novim prijateljstvima.

Na koji ste način povezani s Barbanštim?

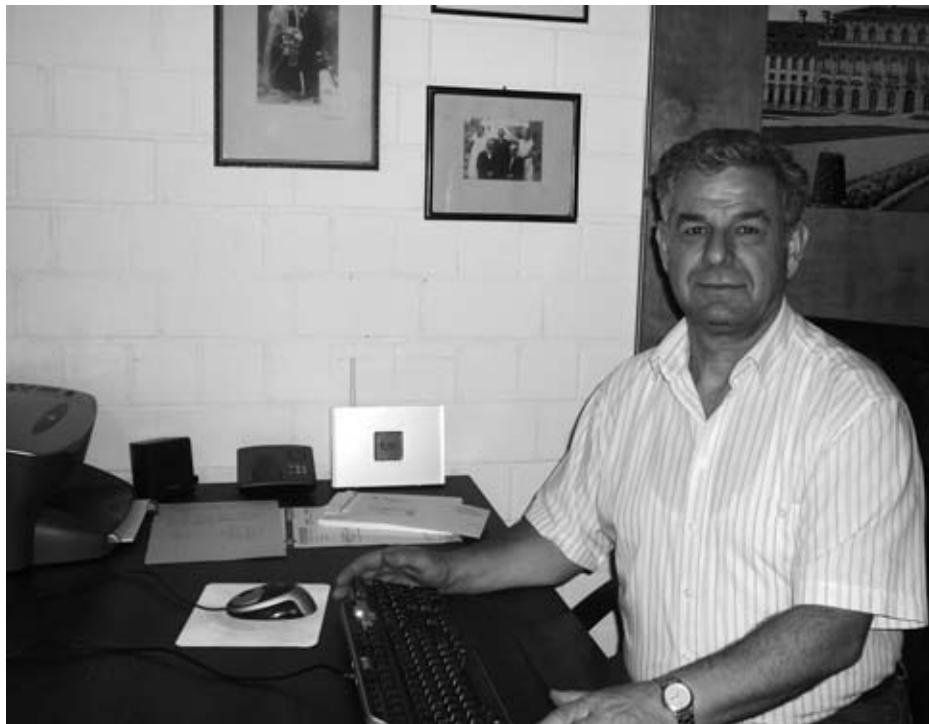
- Moji su baka i djed, po maminoj strani, rođeni na Barbanštinu. Baka, Katarina Paus, je rođena 1904. u Poljakima, a djed, Anton Rojnić, 1904. u Jurićev Kalu. Kuće, u kojima su rođeni, postoje i danas. Ja sam, nažalost sa Barbanom i Barbanštim imao jako malo veza. Sjećam se da sam kao dijete nekoliko puta iz Pule odlazio u Barban sa svojom bakom, kada je posjećivala svoje sestre. Pored toga bio sam i vjenčani kum jednom prijatelju koji se oženio na Melnicu. To su bile sve moje veze s Barbanom, dok nisam počeо izučavati moje rodoslovje. Od tada sam posjetio mnogo ljudi, ne samo u Barbanu, nego i ljudi koji su tamu rođeni, a sad žive u Puli ili okolicu. Susreo sam se i sa ljudima u Rijeci koji nose prezime Paus. Sve su to ljudi koji su moj rod, a koji je jako razgranat.

Tko od Vaše rodbine danas živi u ovoj općini, održavate li s kime kontakte, dolazite li u ovaj kraj?

- Sada održavam stalni kontakt s obiteljima Rojnić iz Bateli i obitelji Božac iz Jurićev Kala. Održavao sam i kontakt s maminom najstarijom zrmanom iz Puntere. Nažalost, ona je prije nekoliko godina umrla. Želja mi je da se veze uspostave i sa ostalom rodbinom. Sa nekim članovima obitelji, bližim rođacima moje pokojne mame, koji žive u Puli, Loberiki ili negdje u okolini, isto tako održavam vrlo prisne odnose. Barban posjećujem redovito dva i više puta godišnje. Ovisno o godišnjem odmoru i vremenu. Želja mi je organizirati jedan "obiteljski skup" na kojem bi bili prisutni svi članovi obitelji Paus-Rojnić.

Koja je Vaša uloga u povezivanju Walheima i Barbana?

- Do prvog kontakta je došlo na



moju inicijativu 2003. godine, kada sam barbanskom načelniku, gospodinu Kontošiću, poslao mail s prijedlogom da se dvije općine sprijatelje, približe. On je tu inicijativu odmah prihvatio i tako je počelo. Do sada je moja uloga svodila na povezivanje i zbližavanje dvoje načelnika te propagiranje Barbanštine kao turističkog područja. Kroz to je na Barbanštinu do sada došlo nekoliko obitelji i tu provelo svoj godišnji odmor.

Na ljetu 2004. godine je u Walheimu održana proslava Walheimer Dorffest, koja se održava svake druge godine. Na toj se proslavi Barban predstavio kroz svoju agroturističku ponudu, te prezentirao svoje specijalitete - pršut, sir i vino. Samo nekoliko tjedana kasnije, jedna je žena pozvonila na moja vrata i rekla mi da je sa obitelji bila u Istri i u Barbanu i da joj se jako svidjelo. Kasnije je bilo još nekoliko obitelji u Barbanu i tamo provelo godišnji odmor. Svi su se jako pohvalno izrazili o smještaju, gostoprimstvu i krajoliku. Dakle, Barban i Barbanština moraju i dalje propagirati svoju turističku ponudu, jer je ona zasigurno jako zanimljiva za Nijemce. U tom su smislu načelnici Kontošić i Dautel ovoga ljeta dogovorili da će korak dalje biti prezentacije dviju općina i njihove turističke ponude na internetu, postavl-

janjem linkova na web stranicama www.walheim.de i www.barban.hr

Koliko se ta dva mjesta i na kojim poljima mogu povezati?

- Obje su općine, Barban i Walheim, po broju stanovnika, jednakobrojne - oko 3000. Obje se općine nalaze u vinorodnim krajevima. Kroz to je i jedan barbanski student vinarstva apsolvirao dvotjednu praksu u vinском podrumu koji je najveći u ovom djelu Njemačke. Po površini je općina Barban oko 15 puta veća od područja koje pokriva općina Walheim. Općina Walheim je prije nekoliko godina dobrovoljnim radom omladine i žitelja izgradila jedan objekt u kojem se sastaje mladež Walheima. U tom bi se objektu mogli smjestiti omladinci i omladinke iz Barbanajednom, primjerice, jednotjednom boravku u Njemačkoj. Zasigurno postoje takve mogućnosti i u Barbanu. Moguća je i razmjena kulturne baštine između dviju općina. Walheimski načelnik, Albrecht Dautel, je prilikom posjeta Barbanu, u kolovozu 2007 godine, pozvao barbanskog načelnika, Denisa Kontošića, da sljedeće godine, 2008., posjeti Walheim i ponovno prezentira Barban i Barbanštinu na Walheimskom Dorffestu. Pri tom nije isključeno da se prikaže jedan dio barbanskog folklora. Smatram da ima osnove i za dobru



gospodarsku suradnju, jer je već 2004. godine uspostavljen kontakt između walheimskog proizvođača silosa za brašno, Firma "Krause", koja silose prodaje u čitavoj Njemačkoj, i barbanskog proizvođača pekarske opreme IZO iz Balicī, kada su oni iskazali interes za suradnju.

Kako izgleda život u stranoj zemlji. Kako ste se snašli, koja je razlika između Njemačke i Istre? U čemu su prednosti, u čemu mane?

- Razlika između Istre i Njemačke je ogromna. Pritom ne mislim na gospodarsko-ekonomsku razliku, koja je nemjerljiva, nego tu prije svega mislim na ljude. Ja sam u mojoj desetogodišnjem inženjerskom iskustvu u riječkoj Vodoprivredi imao prilike proputovati Istru "uzduž i poprijeko". I kada sam bio žedan, mogao sam pokucati na bilo čija vrata i pitati vode. Umjesto vode, često mi se nudilo vino. Pozvan sam u kuću i nije bila rijetkost da su mi nudili i nešto za jelo. To sam osobno doživio više puta. Tako se nešto u Njemačkoj ne može dogoditi. Svatko živi za sebe, između svoja četiri zida. Jedino "druženje" je sa susjedima preko vrtne ograde ili u raznim udrugama.

Ja sam se osobno vrlo dobro snašao u novoj sredini. Pokazao sam da znam raditi, da volim raditi i da mogu puno raditi. To je ono što se ovdje na zapadu cijeni. Ne sramim se reći da sam kao dipl.ing.građevinarstva uzeo lopatu u ruke i šest mjeseci kopao kanale. Nakon toga, zaposlio sam se u jednom uredu za projektiranje cesta i kanalizacije, u kojem radim i danas.

Vi ste također napisali rad o vlastitom rodoslovnom stablu. Kako ste došli na ideju da počnete istraživati svoje rodoslovno stablo i do kojih ste saznanja došli?

- Rodoslovje i djeca su teme o kojima bih mogao danima i mjesecima pričati, a da se ne umorim. Da bih mogao odgovoriti na pitanje, moram se vratiti "daleko" u povijest, kada sam kao malo dijete u hladnim zimskim večeri-

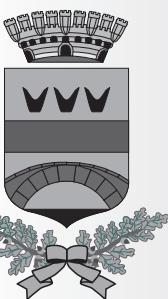
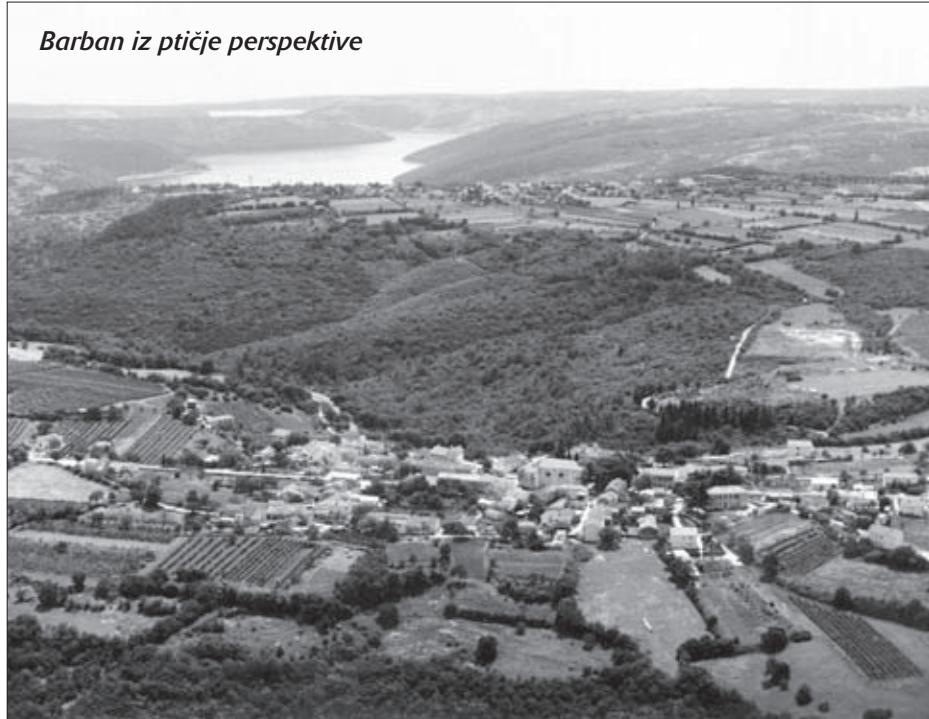
ma sjedio u topлом bakinom krilu, u njenom topлом domu u Pazinskoj ulici u Puli, i slušao njena pripovijedanja o njoj mladosti u Poljakima i o njenoj obitelji. I danas se sjećam da sam tada baki obećao da će, kada budem velik, napisati knjigu o njoj obitelji i o njenim doživljajima.

Kratko nakon dolaska, preseljenja, u Njemačku, shvatio sam da dok sam živio u Istri nisam pridavao pažnju ljepoti istarskog kamena, nisam osjećao draž mirisa mora, ljepotu istarskog podneblja, nisam hodao po istarskom kamenju, nisam video kažun, nisam video Arenu. I sve mi je to odjednom nedostajalo. Valjda sam i ja morao otići iz Istre da bih shvatio da je volim. Barbanski načelnik, Denis Kontošić, je taj osjećaj lijepo opisao u predgovoru moje knjige "Moji barbanski korijeni ili Obiteljska kronika Rojnić-Paus": "...divan je osjećaj živjeti u Njemačkoj, a moglo bi to biti i Brazil, Australija, bilo koje svjetsko prostranstvo, kada čovjek spozna i upozna svoje korijene i shvati jednostavno da je dio stabla, grana koja se eto, razgranala i

rađa nove grančice, listajući i crpeći sokove dubokog korijena barbanske crvenice." te u svojim stihovima: "Prez korenja / ni življenja, / ni spasenja, / ni drivu, / ni čoviku, / ni cilen svitu." (Denis Kontošić, "Suncu se ubrunut, 1993.).

Kada sam "postao svjestan" da neću moći knjigu završiti onako kako sam je zamislio, sa interesantnim pričama, odlučio sam objaviti samo spisak imena s osnovnim podacima, te malenim foto-albumom. Rodoslovje podrazumijeva i opise mjesta, popis stanovništva po obitelji, po adresi stanovanja, katastarske planove mjesta, kućne brojeve. Da bi se to postiglo potrebno je pokucati na mnoga vrata, porazgovarati sa mnogo ljudi, uвijek iznova objašnjavati što se zapravo hoće i želi postići. Kroz rodoslovje sam odškrinuo vrata, javnosti nepoznate, barbanske povijesti. Moj rad na rodoslovju znatno je pojačao vezu između Barbanštine i mene, pojačana je veza između barbanskog življa i mene, pojačana je i učvršćena veza između Istre i mene.

Barban iz ptice perspektive



Srećan Božić i Novo 2008. Lito

žele Vam

*Općinski načelnik, Općinsko poglavarstvo
i Općinsko vijeće Općine Barban*



BIENAL d.o.o.

MARKET, Barban 1

- STALNE AKCIJE -
- POPUSTI -
- PLAĆANJE NA ODGODU -

Radno vrijeme: 7.30 - 19.00
tel.: 567 210

KONOBA TERAN MANJADVORCI



Šrćan Božić
i Novo 2008. lito

Istarska i mediteranska kuhinja po tradicionalnoj recepturi

vl. Mladen Jukopila
Manjadvorci 1
telefon: 052/580 324
gsm: 098 656 282

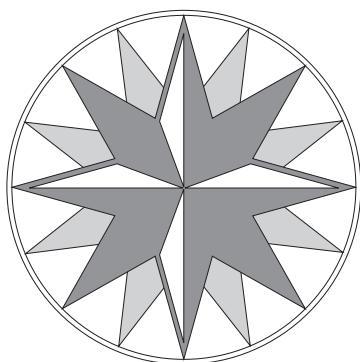
VETING

d.o.o. Barban

GEODETSKO-KATASTARSKI POSLOVI

veting@pu.htnet.hr

Tino Verbanac, ovlašteni inženjer geodezije



Divkovićeva 2, 52100 Pula
tel.: 052 / 394 700, fax: 394 701
gsm: 091 537 87 19

Grazzia

Draguzeti 1, 52207 Barban



■ TRGOVINA
MJEŠOVITOM ROBOM



■ PRODAJA GUMA,
ULJA I FILTERA

ISKORISTITE
BLAGDANSKE AKCIJE!
POPUST OD 5 DO 10% NA
MICHELIN, KLEBER,
SAVA I FULDA GUME!

Iskoristite tjedne akcije
prehrabnenih i drogerijskih
artikala!

Penzionerima popust
od 5% na gotovinu.

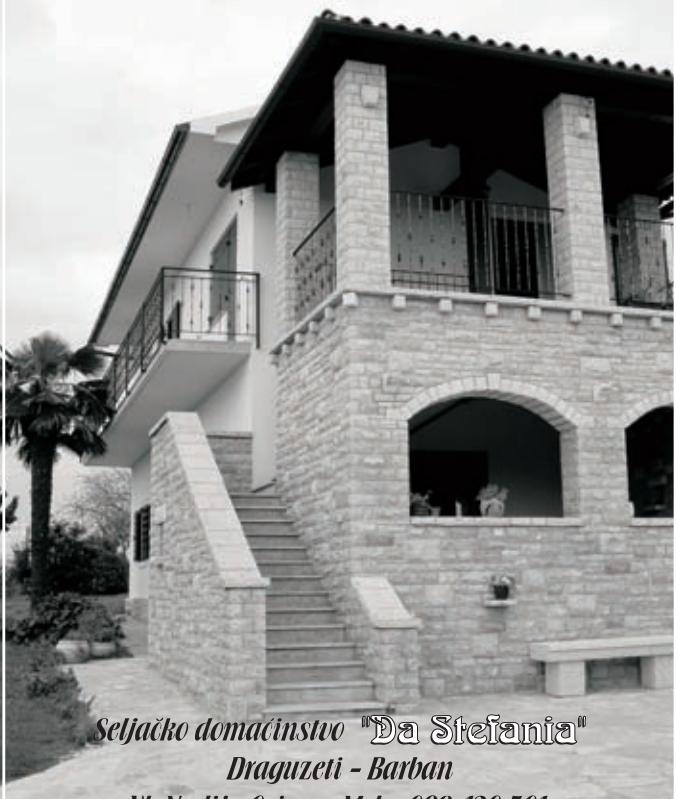
tel.: 567-350, fax: 567-783 * gsm: 098 - 219 670



ZR GRADITELJSTVO
d.o.o. - SUTIVANAC

gsm: 091 52 52 975
tel.: 052 567 177
vl. Zlatko Roce

Da Štefania



Seljačko domaćinstvo "Da Štefania"
Draguzeti - Barban
Vl. Nadija Osip Mob.: 098 420 501

TRGOVAČKI OBRT
HRBOKI
TEL.: 580 604

4S

LANG
international
turistička agencija
travel agency

52100 PULA, Flanatička 11 * CROATIA (HR)
tel +385(0)52/ 212.926 * tel/fax 215.060

e-mail: lang-international@pu.htnet.hr

www.lang-international.com

ID cod: HR-AB-52-040051261

- OMLADINSKI TURIZAM -
- HOTELSKI SMJEŠTAJ -
- TURISTIČKA NASELJA -
- PRIVATNI SMJEŠTAJ -
- IZLETI -

**KOD NAS MOŽETE PRIJAVITI
VAŠE GOSTE**

UGOSTITELJSKO - TRGOVAČKI OBRT

Quellis

**Barban 67
52207 BARBAN
telefon: (052) 567 632**

trgo/metal
PROIZVODNJA I TRGOVINA D.O.O. - SUTIVANAC

Gorica 11b - 52341 Žminj * tel./fax: 052/567 209
www.trgometal.net * e-mail: trgometal@pu.htnet.hr

Izrada i montaža čeličnih konstrukcija
Usluge: - autodizalice
- kamionske dizalice
- samohodne platforme

Maloprodaja elektromaterijala i
kućanskih aparata u Žminju - tel.: 052/846 387

UVESCO

d.o.o. Barban

ZAVRŠNI RADOVI U GRADITELJSTVU,
KNAUF, PODOVI, LIČENJE

GSM.: 098 /173 60 60

VODOTEHNAMONT

vl. ANTIĆ ENIO
Rebići 16
gsm: 098 290 543

VODOINSTALACIJE I
CENTRALNO GRIJANJE



NINA-AUTO

52207 BARBAN, Draguzeti 1/A

tel.: 052 567 211

tel./fax: 052 567 472

e-mail: nina-auto@inet.hr



**NINA
AUTO**



**Prodaja vozila
ISUZU i LADA**



**Traktori i
poljoprivredna mehanizacija:
EURO WOLF, CLAAS,
IMT, TOMO VINKOVIĆ,
GOLDONI, UNIVERZAL
te rezervni dijelovi i
sjemenska roba**



OPEL

- specijalizirani OPEL servis
- originalni OPEL rezervni dijelovi
- vučna služba 0 - 24
- autotransporti u zemlji i inozemstvu
- trgovina rezervnim dijelovima
- popravak traktora i poljoprivredne mehanizacije
- prodaja, montaža i balansiranje autoguma, guma za traktore i poljoprivredne strojeve

AUTOSERVIS FILIPOVIĆ - BARBAN

telefon: 052/567 191; telefax: 052/567 782; gsm: 098 219 359, 098 512 7919

**KOLAČI I TORTE
ZA SVE PRIGODE**



Balići 18

52341 ŽMINJ

Tel.: (052) 567 027



KVARANTA

Ovlašteni smo zastupnik

**ORIGINALNI
REZERVNI DIJELOVI**

Perkins
Motori

za Istarsku županiju.

DOSTAVA NA VAŠU
KUĆNU ADRESU

GENERALNI REMONT MOTORA!
POPUST ZA MEHANIČARE!

- Strojna obrada motora
- Rezervni dijelovi
- Akumulatori
- Ulja i maziva
- Filteri zraka, ulja, goriva, hidraulike
- Auto gume

STROJNA OBRADA MOTORA I TRGOVINA REZERVnim DIJELOVIMA

BARBAN, Melnica 13a tel. 052 / 567 421, gsm 098 / 421 781

Husqvarna

SAME

MASSEY FERGUSON

Mobil

ACME
motori

FERABOLI

MICHELIN

SACHS Bendix



Nadogradnja motora
na keramičku tehnologiju
CERAMIC POWER
LIQUID

LOMBARDINI
△ intermotor
LOMBARDINI
△ **SLANZI** △

optibelt

KOLBENSCHMIDT

SKF

VICTOR REINZ
SEALING PRODUCTS

Fermal

Poduzeće za pogrebne usluge,
transport, trgovinu i cvjećarnu d.o.o.
vl. Mladen i Nedeljka Filipović
Frkeči 48, Barban



tel./fax: 052/567-133, 567-477
gsm: 098 219-188,
gsm: 098 701-812
e-mail: fernal@inet.hr



DE CONTE

alu i pvc stolarija

pogon Dubrova

info. tel. / fax: 052 851 707

091 185 32 22



**Čestit Božić i
sretna Nova
2008. godina**



proizvodnja, izrada i montaža alu i pvc prozora, vrata,
garažnih vrata, kliznih stijena, staklenih fasada,
zimskih vrtova
rok isporuke 10 - 15 dana

NOVO:

- velika paleta boja svih materijala
- staklo punjeno plinom (maksimalna izolacija)
- izrađujemo i unutrašnje klizne pregradne ostakljene stijene

dobrodošli willkommen benvenuti welcome



Agencija za promet nekretninama, djeluje na području Istarske i Primorsko-goranske županije.

Pružamo usluge posredovanja u prometu nekretnina te omogućujemo potencijalnim klijentima i partnerima da uspješno ostvare svoje planove pri kupnji, prodaji ili najmu nekretnina.

Nastojat ćemo ispuniti sve Vaše želje, uz sigurnost i diskreciju.

Obratite nam se s povjerenjem i prepustite nama da za Vas odradimo cijeli posao.

Zelenice 36, 52220 Labin, e-mail: euronek@pu.t-com.hr

Tel.: 052 851 500, fax: 052 851 390, gsm: 091 1 853 217

Potražujemo:

- građevinska zemljišta (razne veličine i namjene)
- stanove, kuće, ville, stancije...
- poslovne prostore, hale
- poljoprivredna zemljišta (velike površine)

Uvjet: uredna dokumentacija

Uz najbolje želje, Vaša agencija za nekretnine.